

Nya kapitaltäckningsregler (prop. 2006/07:5)

Sammanfattning

I betänkandet behandlas regeringens förslag till nya kapitaltäckningsregler. Regeringen föreslår de lagändringar som behövs för att genomföra två direktiv med regler på detta område, kreditinstitutsdirektivet (2006/48/EG) respektive kapitalkravsdirektivet (2006/49/EG). Det föreslås en ny lag om kapitaltäckning och stora exponeringar. Lagen är en ramlag och innehåller omfattande bemyndiganden för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att besluta om kompletterande föreskrifter. I och med den nya kapitaltäckningslagen upphävs lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag. Det görs även ett antal följdändringar i andra lagar.

Genom den nya kapitaltäckningslagen införs möjligheter för instituten att beräkna kapitalkraven med hjälp av metoder med olika grad av komplexitet och riskkänslighet. Ju mer riskkänslig en metod är, desto bättre bild av risken i verksamheten ger den.

Enligt gällande rätt beräknar instituten kapitalkrav för kreditrisker och marknadsrisker. Sådana kapitalkrav ska beräknas även enligt den nya kapitaltäckningslagen. Vad gäller marknadsrisker innebär de nya reglerna att de olika beräkningsmetoderna inte längre behandlas i lag utan framgår av föreskrifter meddelade av regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer.

Kapitalkravet för kreditrisker ska beräknas på ett sätt som skiljer sig från gällande rätt. Institutet får antingen använda schablonmetoden eller, efter tillstånd av Finansinspektionen, en internmetod. Enligt schablonmetoden beräknas kapitalkravet för kreditrisker i likhet med gällande rätt, med utgångspunkt från den exponeringsklass – stat, företag, hushåll – som exponeringen tillhör. För varje exponeringsklass gäller olika riskvikter. Riskvikten ska bestämmas med stöd av det kreditbetyg (rating) som exponeringarna har enligt externa kreditvärderingsföretag eller exportkreditorgan. Om någon rating inte finns tillgänglig för en exponering, bestäms riskvikten av vilken exponeringsklass den tillhör. Enligt internmetoden beräknas värdet på riskvägda exponeringsbelopp med stöd av institutets interna riskklassifi-

ceringssystem. Schablonmetoden är mer riskkänslig jämfört med den metod som är tillåten i dag, vilket innebär att den speglar de kreditrisker instituten är exponerade för i sin dagliga verksamhet på ett mer precist sätt. Internmetoden är i sin tur mer riskkänslig än schablonmetoden.

Kapitalkravet för kreditrisker kombineras med bestämmelser om att säkerheter, garantier och andra kreditriskskydd som reducerar kreditrisken i verksamheten får beaktas när kapitalkravet beräknas. Vidare ska instituten vid beräkning av kapitalkravet för kreditrisk även beakta sådana engagemang som baseras på värdepapperisering.

Genom den nya kapitaltäckningslagen införs en skyldighet att beräkna kapitalkrav även för operativa risker. Detta kapitalkrav ska beräknas med stöd av en basmetod, en schablonmetod eller, efter tillstånd av Finansinspektionen, en internmätningssystem. Enligt de två förstnämnda metoderna beräknas kapitalkravet i förhållande till institutens rörelseintäkter. Enligt internmätningssystemet bestäms kapitalkravet med stöd av institutets eget riskmätningssystem. Basmetoden är mindre riskkänslig än schablonmetoden, som i sin tur är mindre riskkänslig än internmätningssystemet.

De specifika kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker ska alltid vara uppfyllda, men ett institut ska också ha ett kapital som täcker de övriga riskerna i verksamheten. Institutet ska ha fungerande system för att hantera riskerna i verksamheten, och om dessa system uppvisar brister kan Finansinspektionen besluta att instituten ska ha en större kapitalbas än den som annars följer av bestämmelserna om kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker.

Nuvarande bestämmelser om kapitalbasens beståndsdelar och om stora exponeringar överförs i stort sett oförändrade till den nya lagen. En nyhet är att ett institut som omfattas av lagen ska offentliggöra sådan information om sin kapitaltäckning och riskhantering som behövs för att bedöma dess finansiella ställning.

Institutet ska stå under individuell tillsyn och tillsyn på gruppnivå tillsammans med övriga företag i en finansiell företagsgrupp.

Finansinspektionen har tillsyn över att bestämmelserna i den nya kapitaltäckningslagen följs.

De nya bestämmelserna föreslås träda i kraft den 1 februari 2007.

Inga motioner har väckts i ärendet.

Utskottet föreslår att riksdagen antar regeringens lagförslag.

Vid riksdagens beslut bör 10 kap. 5 § regeringsformen tillämpas. Beslutet bör sålunda tas med minst tre fjärdedels majoritet av de röstande.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	4
Redogörelse för ärendet	6
Ärendet och dess beredning	6
Bakgrund	6
Propositionens huvudsakliga innehåll	10
Utskottets överväganden	12
Nya kapitaltäckningsregler	12
Särskilt yttrande	18
Nya kapitaltäckningsregler (v)	18
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över behandlade förslag	20
Propositionen	20
<i>Bilaga 2</i>	
Regeringens lagförslag	21

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Nya kapitaltäckningsregler

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om kapitaltäckning och stora exponeringar,
2. lag om införande av lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
3. lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan,
4. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713),
5. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),
6. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
7. lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,
8. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
9. lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
10. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
11. lag om ändring i lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag,
12. lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder),
13. lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
14. lag om ändring i lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
15. lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer,
16. lag om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder,
17. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
18. lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Därmed bifaller riksdagen proposition 2006/07:5.

Stockholm den 28 november 2006

På finansutskottets vägnar

Stefan Attefall

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Stefan Attefall (kd), Pär Nuder (s), Ulf Sjösten (m), Anna Lilliehöök (m), Sonia Karlsson (s), Lars Elinder-son (m), Roger Tiefensee (c), Monica Green (s), Christer Nylander (fp), Hans Hoff (s), Peder Wachtmeister (m), Göran Pettersson (m), Ulla Andersson (v), Tommy Ternemar (s), Emma Henriksson (kd), Ann-Charlotte Hammar Johnsson (m) och Jörgen Hellman (s).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I proposition 2006/07:5 Nya kapitaltäckningsregler föreslår regeringen att en ny lag om kapitaltäckning och stora exponeringar antas. Dessutom föreslås ett antal följdändringar i annan lagstiftning. Genom dessa ändringar genomförs bestämmelser i två EG-direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersbolag och kreditinstitut. Förslagen har granskats av Lagrådet. Regeringens förslag återges i *bilaga 1* och lagförslagen i *bilaga 2*.

Inga motioner har väckts i ärendet.

Bakgrund

Begreppet kapitaltäckning

För finansiella företag som kreditinstitut och värdepappersbolag innebär krav på kapitaltäckning att företagen måste hålla en viss miniminivå på sitt kapital. Kapitalet ska utgöra en buffert och täcka risken för oväntade förluster.

Syftet med regler om kapitaltäckning är att öka den finansiella motståndskraften hos de finansiella företagen och på så sätt värna den finansiella stabiliteten. Därigenom uppnås bättre skydd för vissa viktiga samhällsekonomiska funktioner, betalningssystemet och kapitalförsörjningen. Samtidigt innebär kapitaltäckningsreglerna ett visst kundskydd, eftersom kraven minskar risken för att instituten inte längre ska kunna fullgöra sina åtaganden.

Kapitaltäckningsgraden är ett mått på hur stor del av riskerna i företagets rörelse som täcks av det kapital som finns i företaget. Kapitaltäckningsgraden beräknas som förhållandet mellan företagets *kapitalbas* och de *riskvägda tillgångarna*. Kapitalbasen utgörs främst av företagets egna kapital. De riskvägda tillgångarna består av t.ex. fordringar som lån till privatkunder och andra företag. Dessa åsätts ett värde som utgår från den beräknade risken att företaget inte får tillbaka de utlånade medlen. När storleken på kapitalbasen och det totala riskvägda beloppet fastställts, beräknas kapitaltäckningsgraden enligt följande formel:

Kapital/Riskvägda tillgångar = kapitaltäckningsgrad

Om kapitalet uppgår till 10 miljoner kronor, och det riskvägda beloppet uppgår till 80 miljoner kronor, blir kapitaltäckningsgraden sålunda: $10/80 = 0,125$ eller 12,5 %. Vanligtvis uttrycks kapitaltäckningsgraden som ett procenttal. I de regelverk som hittills gällt i Sverige och EU har huvudregeln varit att kapitaltäckningsgraden ska uppgå till minst 8 %.

Begreppen kreditrisk, marknadsrisk och operativ risk

Regler om kapitaltäckning syftar till att skydda mot olika typer av risk i företagets verksamhet. De övergripande riskkategorier som tas upp i den föreslagna lagstiftningen beskrivs kortfattat nedan.

Kreditrisk är risken för att en part i en finansiell transaktion inte uppfyller sina kontraktsåtaganden och därigenom åsamkar den andre parten en förlust eller ökade kostnader. Ett exempel är fall då en låntagare inte betalar sina räntor eller amorteringar på lånet inom avtalad tid, och därmed inte uppfyller sina åtaganden enligt låneavtalet.

Marknadsrisk innebär främst risken för att marknadsvärdet på en tillgång förändras i oönskad riktning. Förändringar i valutakurser eller i marknadsvärdet på t.ex. råvaror, aktier eller andra värdepapper klassificeras som marknadsrisk.

Operativ risk är risken för att förlust uppstår på grund av systemfel eller mänskliga fel, t.ex. bristfälliga interna system eller misstag från personalens sida. Dessutom inbegriper begreppet operativ risk även rättslig risk.

Begreppet stora exponeringar

Med begreppet *stora exponeringar* menas i detta sammanhang att de förlustrisker (exponeringar) som ett institut har i förhållande till en enskild kund, eller grupp av inbördes anknutna kunder, överstiger en viss omfattning.

Nuvarande bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar

Den nuvarande lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag innehåller bestämmelser om de risker för vilka kapitaltäckning måste finnas. Lagstiftningen grundar sig på EG-direktiv som i sin tur utgår från en internationell överenskommelse om kapitaltäckning. De steg som ledde fram till den nuvarande lagstiftningen beskrivs översiktligt nedan.

Basel-överenskommelsen (Basel I)

Dagens kapitaltäckningsregler i Sverige och EU utgår från den s.k. Basel I-överenskommelsen från 1988, då G-10-länderna enades om en rekommendation om gemensamma kapitaltäckningsregler. De institut som omfattades av överenskommelsen var internationellt verksamma banker. Syftet med överenskommelsen var att öka soliditeten hos dessa banker (och därmed stabiliteten i det internationella finansiella systemet) och även att möjlig-

göra konkurrens på lika villkor mellan banker i olika länder. Överenskommelsen omfattade enbart kapitalkrav för kreditrisker men utvidgades 1996 till att även omfatta kapitalkrav för marknadsrisker.

EG-direktiv om kapitaltäckning

Med utgångspunkt i Basel I utarbetades EG-direktiv som genomförde principerna i 1988 års överenskommelse i medlemsländerna, samtidigt som kraven på kapitaltäckning utvidgades till att omfatta även andra företag än internationellt verksamma banker. De direktiv som antogs omfattade banker och andra kreditinstitut samt värdepappersbolag. EG-direktiven innehöll, till skillnad från Basel I, även regler om övervakning och kontroll av stora exponeringar. Reglerna togs in i två direktiv, 2000 års kreditinstitutsdirektiv och 1993 års kapitalkravsdirektiv (Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut respektive rådets direktiv 1993/6/EEG av den 15 mars 1993 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut).

Kreditinstitutsdirektivet innehåller bl.a. regler om kapitalkrav för kreditrisker och stora exponeringar. De olika tillgångarna åsätts riskvikter efter hur riskfyllda de bedöms vara, och dessutom regleras sättet att bestämma storleken på kapitalbasen. Kreditinstitutsdirektivet innehåller också regler som begränsar stora exponeringar mot kunder som är inbördes anknutna, så att inte alltför mycket av den totala risken kopplas till t.ex. en enskild bank eller företagsgrupp.

Kapitalkravsdirektivet kompletterar kreditinstitutsdirektivet och innehåller bl.a. bestämmelser om kapitalbas och minsta tillåtna startkapital för värdepappersföretag, liksom bestämmelser om kapitalkrav för marknadsrisk.

Den svenska lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar

Bestämmelserna i 2000 års kreditinstitutsdirektiv och 1993 års kapitalkravsdirektiv har införlivats i svensk rätt dels genom lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, dels genom föreskrifter meddelade av Finansinspektionen. Den nuvarande lagen innehåller bestämmelser om kapitaltäckning för kreditrisk och för marknadsrisk.

Ny överenskommelse om kapitaltäckningsregler (Basel II)

Efterhand framkom att reglerna i Basel I inte tillräckligt väl fyllde sitt syfte. Särskilt uppmärksammades att kapitalkraven för kreditrisker hade en alltför låg detaljeringsgrad när det gällde uppdelningen mellan olika riskklasser, att reglerna inte tog tillräcklig hänsyn till s.k. värdepapperisering, att reglerna inte tog upp operativa risker, att tillsynsmyndigheterna saknade verktyg för att effektivt granska kapitaltäckningen och att reglerna inte gjorde det möjligt att genomlysä institutens riskhantering.

Efter omfattande arbete undertecknades en ny överenskommelse (Basel II) i juni 2004. De nya rekommendationerna har framför allt inriktats på att göra kapitalkraven mer riskkänsliga, genom att kapitalkraven mer direkt avspeglar de faktiska riskerna samtidigt som olika typer av risk behandlas mer heltäckande. Det införs också olika metoder för riskberäkning, där de mer avancerade metoderna innebär ett lägre kapitalkrav för de institut som använder sig av dem. Detta bör ge instituten incitament att utveckla förbättrade riskhanteringsrutiner. En annan nyhet är att det även införs kapitalkrav för operativ risk.

Nya EG-direktiv om kapitaltäckningsregler

Direktiv som innehöll ändringar till följd av Basel II antogs i juni 2006. Det rör sig om två direktiv, Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) respektive Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning). De benämns vanligtvis 2006 års kreditinstitutsdirektiv respektive 2006 års kapitalkravsdirektiv. För båda direktiven gäller generellt att det görs en distinktion mellan å ena sidan principbestämmelser, som tas in i direktiven, och å andra sidan bestämmelser av mer teknisk karaktär som huvudsakligen finns i bilagor till direktiven. För bilagorna gäller att ändringar i viss utsträckning kan göras genom ett förenklat förfarande. Skälet till detta är att dessa bestämmelser på ett smidigt sätt ska kunna anpassas till utvecklingen på de finansiella marknaderna.

I 2006 års kreditinstitutsdirektiv införs regler om nya metoder för att bestämma kapitalkravet för kreditrisker. Tre olika metoder med olika komplexitetsgrad införs: schablonmetoden, den grundläggande internmetoden och den avancerade internmetoden. Starkt förenklat kan sägas att schablonmetoden innebär en vidareutveckling av nuvarande Basel I-regler, medan de båda internmetoderna bygger på att det berörda institutet tar fram parametrar för att beräkna risken i olika exponeringar. Den huvudsakliga skillnaden mellan den grundläggande och den avancerade internmetoden består i att institut som använder den avancerade internmetoden beräknar egna ingående värden på de flesta riskparametrarna, medan dessa ingående värden är givna enligt den grundläggande internmetoden. Graden av riskkänslighet (precision i riskbedömningen) är minst med schablonmetoden och störst med den avancerade internmetoden. Eftersom internmetoderna också fångar riskerna i verksamheten på ett mer detaljerat sätt, bör detta i de flesta fall innebära lägre kapitalkrav för de institut som använder dessa metoder. Detta innebär ett incitament för instituten att övergå till mer riskkänsliga metoder. Dessutom innehåller direktivet regler för hur olika kreditriskreducerande åtgärder (t.ex. säkerheter och garantier av olika slag) ska beaktas vid beräkningen av ett instituts kapitalkrav, liksom för beräkning av kapitalkrav för värdepapperiserade tillgångar.

2006 års kreditinstitutsdirektiv innehåller särskilda regler om kapitalkrav för operativa risker. Direktivet ger möjlighet att beräkna kapitalkravet på tre olika sätt, enligt – med stigande grad av riskkänslighet – en basmetod, en schablonmetod eller en internmätningssmetod. Även här gäller generellt att de mer avancerade metoderna fångar riskerna i verksamheten på ett mer detaljerat sätt och innebär lägre kapitalkrav för de institut som använder dessa metoder.

Dessutom ställer kreditinstitutsdirektivet krav på institutens riskhanteringssystem, genomlysning och offentliggörande av information samt om tillsynsmyndigheternas arbete med att säkerställa efterlevnaden av kapitalkravsreglerna.

I 2006 års kapitalkravsdirektiv finns bestämmelser som innebär att en stor del av reglerna i 2006 års kreditinstitutsdirektiv också ska gälla för värdepappersföretag. Detta gäller t.ex. de generella kapitalkraven för kreditrisker och operativa risker, samtidigt som reglerna anpassas för att kunna tillämpas på värdepappersföretags verksamhet. Dessutom innehåller direktivet regler för kapitalkrav avseende marknadsrisker. På detta område görs enbart mindre ändringar i förhållande till de tidigare reglerna.

Propositionens huvudsakliga innehåll

Nya kapitaltäckningsregler

Regeringen föreslår att reglerna i 2006 års kreditinstitutsdirektiv och 2006 års kapitalkravsdirektiv om kapitaltäckning m.m. tas in i en ny lag om kapitaltäckning och stora exponeringar. Lagen utformas som en ramlag och anger bl.a. vilka metoder instituten får använda för att beräkna sina kapitalbaser, sina kapitalkrav och sina högsta tillåtna nivåer för stora exponeringar. Den närmare utformningen av metoderna, definitioner, beräkningsregler m.m. tas dock in i föreskrifter som meddelas av Finansinspektionen, med stöd av bemyndiganden i den nya lagen. I samband med att den nya lagen införs ska 1994 års lag om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag upphöra att gälla.

Inledningsvis fastställs i lagen dess tillämpningsområde och ett antal definitioner (1 kap.). Därefter följer övergripande bestämmelser om vilka kapitalkrav som ska täckas av kapitalbasen (2 kap.), kapitalbasens sammansättning m.m. (3 kap.), kapitalkravet för kreditrisker (4 kap.), kapitalkravet för marknadsrisker (5 kap.), kapitalkravet för operativa risker (6 kap.), stora exponeringar (7 kap.), särskilda bestämmelser om hur instituten ska offentliggöra information om kapitaltäckning och riskhantering (8 kap.), särskilda bestämmelser om kapitalkrav för finansiella företagsgrupper (9 kap.), tillsyn (10 kap.), särskilda regler om vissa företag med huvudkontor utanför EES-området (11 kap.), bestämmelser om vitesförelägganden,

straffansvar m.m. i vissa fall (12 kap.), bemyndiganden till myndighet att meddela föreskrifter (13 kap.) och slutligen en bestämmelse om överklagande av myndighets beslut (14 kap.).

Lagrådets yttrande

Lagrådet uttalade i sitt yttrande över lagförslagen att de innehåller mycket vidsträckta bemyndiganden till den berörda myndigheten (Finansinspektionen) att meddela föreskrifter. Lagrådet anförde att de föreslagna bemyndigandena gränsade till det otillåtna, men att de var godtagbara med hänsyn tagen till de bakomliggande reglernas komplexitet och till att ramarna för de olika bemyndigandena även framgick av de aktuella EG-direktiven. I övrigt anförde Lagrådet synpunkter på ett fåtal specifika bemyndiganden och bestämmelser i lagförslaget. Regeringen gjorde därefter vissa ändringar i lagförslaget för att beakta de framförda synpunkterna.

Förfarandet vid röstning i kammaren

Enligt regeringens uppfattning innebär förslagen i propositionen att förvaltningsuppgifter i vissa fall kan komma att överlätas till en annan stat. När det är fråga om en sådan lagändring ska 10 kap. 5 § regeringsformen tillämpas vid riksdagens beslut. Beslutet ska således tas med minst tre fjärdedels majoritet av de röstande.

Utskottets överväganden

Nya kapitaltäckningsregler

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen antar regeringens förslag till lag om kapitaltäckning och stora exponeringar samt de förslag till ändringar av andra lagar som föreslås för att genomföra EG-direktiven om kapitaltäckning.

Propositionen

Genomförande av kapitaltäckningsreglerna

De nya EG-direktiven om kapitaltäckning innebär stora förändringar i förhållande till nuvarande regler. Regeringen bedömer därför att det är lämpligt att upphäva den nuvarande lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, och ta in de bestämmelser som krävs i en ny lag om kapitaltäckning och stora exponeringar. De äldre bestämmelser som inte ändras överförs till den nya lagen. Många av bestämmelserna i direktiven är mycket detaljerade och tekniskt komplicerade. De innehåller matematiska formler och omfattande kravspecifikationer med hög detaljeringsgrad. Regelverket är dessutom mycket omfattande och kommer sannolikt att behöva ändras ofta för att hållas aktuellt och följa utvecklingen på de finansiella marknaderna. Det är därför inte lämpligt att ge hela regelverket form av lag. Utgångspunkten är i stället – liksom den var vid införandet av nu gällande regler – att direktiven ska införlivas genom en kombination av lag och myndighetsföreskrifter.

I de fall då direktiven uppställer minimiregler bör utgångspunkten vara att inte införa strängare regler än i direktiven om inte syftet med regleringen, att värna den finansiella stabiliteten, motiverar det. Direktiven medger även vissa möjligheter till nationella val inom ramen för regelverket. I dessa fall framstår det, enligt propositionen, som rimligt att införa direktivens grundregler om det inte finns konkreta skäl som talar för att aktivt utnyttja ett nationellt val. Finansinspektionen bör aktivt ta ställning till om ett nationellt val ska införas eller inte.

Centrala definitioner

Vissa grundläggande begrepp i EG-direktiven definieras i den nya lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar. Till dessa hör bl.a. begreppen kreditinstitut, värdepappersbolag, behörig myndighet, finansiellt institut,

institut, ägarintresse, koncern, moderinstitut inom EES, finansiellt moderholdingföretag inom EES, finansiellt holdingföretag, finansiellt instrument, holdingföretag med blandad verksamhet samt anknutet företag.

Av definitionen på behörig myndighet framgår att den myndighet som avses är Finansinspektionen eller motsvarande tillsynsmyndighet inom EES.

Riskhantering

Regeringen föreslår att banker och kreditmarknadsföretag ska identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker deras rörelser är förknippade med. Dessutom ska företagen upprätthålla tillfredsställande rutiner för intern kontroll. En banks och ett kreditmarknadsföretags rörelser ska organiseras och drivas på ett sådant sätt att deras struktur, ställning och förbindelser med andra företag kan överblickas. Motsvarande bestämmelser ska införas i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse. Styrelsen i ett värdepappersbolag ska dessutom se till att det finns riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att styra rörelsen.

Kapitalbasen och kapitalkravet

De nuvarande reglerna om vilka poster som får ingå i kapitalbasen överförs väsentligen oförändrade till den nya lagen. Ett institut ska vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som åtminstone motsvarar de sammanlagda kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker. Nyheter jämfört med nu gällande lag är dels att det införs ett särskilt kapitalkrav för operativa risker, dels att det införs bestämmelser om nya metoder att beräkna kapitalkrav för de olika risktyperna.

Kapitalkravet för *kreditrisk* ska beräknas enligt en schablonmetod eller en internmetod. Användning av en internmetod förutsätter godkännande från den behöriga myndigheten, för svenska instituts del alltså Finansinspektionen. Ett institut som får använda en internmetod kan tillämpa antingen en grundläggande eller en avancerad internmetod. I de fall där ett institut minskat kreditrisken i en exponering genom att t.ex. kräva säkerheter eller garantier (s.k. kreditriskreduceringar) finns möjlighet att ta hänsyn till detta vid beräkningen av kreditrisken.

Kapitalkravet för *marknadsrisk* ska för s.k. motpartsrisker (risk för att en motpart i en transaktion fallerar innan transaktionen slutförts) beräknas enligt någon av de metoder som används för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker. För övriga marknadsrisker beräknas kapitalkravet enligt olika schablonmetoder.

Kapitalkravet för *operativ risk* ska beräknas enligt en basmetod eller en schablonmetod. Efter tillstånd från Finansinspektionen får ett institut i stället beräkna kapitalkravet enligt en alternativ schablonmetod eller en internmätningssmetod.

Stora exponeringar

De nuvarande bestämmelserna om gränsvärden för stora exponeringar förs väsentligen oförändrade över till den nya kapitaltäckningslagen.

Offentliggörande av information

Enligt den nya lagen om kapitaltäckning ska ett institut offentliggöra sådan information som rör dess kapitaltäckning, liksom information om strategier, system och målsättningar för hantering av risker och exponeringar. Information som är oväsentlig, konfidentiell eller utgör en företags-hemlighet behöver dock inte offentliggöras. Om information inte offentliggörs därför att det berörda institutet anser att den är konfidentiell eller utgör en företagshemlighet, ska institutet ange skälet till detta och offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller.

Finansiella företagsgrupper

Bestämmelserna i den nuvarande lagen som anger när det föreligger en finansiell företagsgrupp förs väsentligen oförändrade över till den nya lagen. Vissa bestämmelser, bl.a. om det sammanlagda kapitalkravet och om stora exponeringar, ska även tillämpas på finansiella företagsgrupper. När det gäller tillsyn över finansiella företagsgrupper ska, enligt den nya lagen, tillsyn som huvudregel utövas över en överordnad del av en svensk finansiell företagsgrupp men däremot inte av undergrupper inom denna.

Finansinspektionen ges genom bestämmelser i den nya lagen möjlighet att under vissa förutsättningar överlåta tillsynsansvar till en annan tillsynsmyndighet inom EES.

Tillsyn

Av den nya lagen framgår att Finansinspektionen ska övervaka att bestämmelserna i lagen följs. I denna sin verksamhet ska Finansinspektionen samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter, och även med myndigheter inom EES som ansvarar för tillsynen över försäkringsföretag, i den utsträckning som följer av EG-direktiven.

Instituten ska vara skyldiga att rapportera vissa uppgifter om kapitaltäckning och stora exponeringar, bl.a. uppgifter om kapitalbas och kapitalkrav, till Finansinspektionen. Finansinspektionen ska också kunna lämna information som är av betydelse för tillsynen till utländska behöriga myndigheter.

Ingripande

Enligt bestämmelser i lagen får Finansinspektionen förelägga ett institut att begränsa sin rörelse, minska sina risker eller på annat sätt vidta åtgärder för att uppfylla kapitaltäckningsreglerna. Om vissa förutsättningar är uppfyllda ska Finansinspektionen besluta att ett institut ska ha en minsta storlek på sin kapitalbas som överstiger lagens minimikrav.

Övergångsbestämmelser

Regeringen föreslår att den nya kapitaltäckningslagen ska träda i kraft den 1 februari 2007. Vissa beräkningsmetoder ska dock tillämpas tidigast 2008.

Konsekvenser av den nya lagstiftningen

I propositionen belyses de föreslagna reglernas konsekvenser för vissa aktörer särskilt. När det gäller *instituten* anför regeringen att det huvudsakliga syftet med de nya reglerna är att de på ett bättre sätt än dagens regler ska spegla de faktiska riskerna i institutens verksamhet. Vissa kostnader uppkommer för instituten när de anpassar och utvecklar system och rutiner i enlighet med de nya reglerna. Samtidigt konstaterar regeringen att kapitalkravet för kreditrisker i genomsnitt kommer att minska, något som i viss mån uppvägs av att det införs kapitalkrav för operativ risk. Särskilt för de institut som väljer att använda mer avancerade beräkningsmetoder kan arbetet med att genomföra nödvändiga förändringar kräva betydande resurser. Regeringen konstaterar dock att de institut som själva väljer att tillämpa mer avancerade metoder sannolikt gör detta eftersom de därigenom kan få lägre kapitalkrav och öka sin konkurrenskraft.

För *institutens kunder* gäller allmänt att prisbilden för kunderna är beroende av kapitalkraven för instituten. För det fall att institutens kapitalkrav blir lägre bör detta kunna innebära lägre priser, eftersom institutens kostnader minskar då kapitalkravet sänks. De nya reglerna innebär en ökad differentiering i priset mellan olika kunder, vilket sannolikt får till följd att instituten i högre grad än i dag kommer att differentiera priset mellan olika kunder. Enligt de nya reglerna kommer vissa lånekategorier (s.k. exponeringsklasser) att få en fördelaktigare behandling än i dag, så att det genomsnittliga kapitalkravet för dessa kommer att minska i förhållande till nu gällande regler. Detta gäller särskilt de exponeringsklasser som omfattar utlåning till hushåll. De lägre kapitalkraven vid sådan utlåning bör kunna medföra lägre räntor.

För *Finansinspektionens* del innebär den nya lagstiftningen att myndigheten ska driva en aktiv tillsyn på området samtidigt som komplexiteten i tillsynsarbetet ökar. Finansinspektionen ska därför bistå regeringen med underlag för att uppskatta myndighetens resursbehov och kostnaderna för tillämpningen av de nya reglerna.

De nya reglerna beräknas endast ha en marginell effekt på arbetsbelastningen hos *de allmänna förvaltningsdomstolarna*.

För *små och medelstora företag* förefaller det, enligt studier som EG-kommissionen låtit göra, som om kapitalkravet för exponeringar mot dessa minskar i och med de nya reglerna. Enligt regeringen finns det heller inget som tyder på att de små och medelstora företagens tillgång till finansiering skulle påverkas negativt av de nya reglerna. Regeringen ser dock ett behov av en uppföljning av vilka konsekvenser de nya kapitaltäckningsreglerna får för små och medelstora företag. En sådan uppföljning bör göras

då regelverket har börjat tillämpas. Dessutom anser regeringen att uppföljningar även bör göras inom EU och avser att aktivt bidra till att sådana genomförs.

För *små och medelstora institut* går det inte att entydigt fastslå hur de nya reglerna kommer att påverka deras kapitalkrav, eftersom det exakta utfallet beror på varje instituts tillgångsportföljer och beräkningsmetoder. Det kan dock konstateras att instituten har möjlighet att tillämpa de enklare beräkningsmetoderna enligt den nya lagstiftningen, och att dessa metoder åtminstone inte bör innebära någon väsentlig ökning av kapitalkravet jämfört med dagens regler. Däremot kommer kapitalkravet sannolikt att bli något högre för institut som använder de grundläggande beräkningsmetoderna, jämfört med institut som tillämpar mer avancerade metoder. Eftersom det kan antas att fler mindre institut kommer att använda sig av de grundläggande metoderna, kommer dessa troligen att få ett något högre kapitalkrav än de – ofta större – institut som använder sig av mer avancerade metoder.

Finansinspektionens prognoser över de nya kapitaltäckningsreglernas effekter

För att bedöma konsekvenserna av den nya lagstiftningen har utskottet inhämtat information från Finansinspektionen om de nya reglernas effekter på bl.a. hushåll och småföretag (dnr. 060–949–06/07). De beräkningar Finansinspektionen har gjort tyder på att de nya reglerna kommer att innebära en viss minskning av lånekostnaden för kollektivet av hushåll. Enligt Finansinspektionens beräkningar kommer även institutens totala exponeringar mot små och medelstora företag att omfattas av lägre kapitalkrav än med dagens regler. Även i detta fall bör de nya reglerna därför leda till en viss minskning av lånekostnaden för gruppen som helhet. Det har vidare uppgetts att det är svårt att bedöma hur situationen för enskilda institut eller kunder påverkas, eftersom förutsättningarna skiljer sig åt i varje enskilt fall och den totala effekten beror på en rad faktorer, t.ex. institutens tillgångsportföljer, kundernas kreditvärdighet och vilka beräkningsmetoder som används.

Finansutskottets ställningstagande

De regler som regeringen föreslår präglas med nödvändighet av en hög grad av komplexitet. Av detta följer även, enligt vad utskottet erfarit, att det är relativt svårt att i detalj förutse den nya lagstiftningens följder för enskilda aktörer. Finansinspektionens prognoser tyder på att de nya reglerna kommer att innebära en viss minskning av lånekostnaden för kollektivet av hushåll. Även för små och medelstora företag bör de nya reglerna, att döma av de prognoser som gjorts, resultera i en minskning av lånekostnaden.

Utskottet välkomnar de ändringar i kapitaltäckningsreglerna som medför lägre riskvikt för exponeringar mot hushåll och mot små och medelstora företag. Utskottet vill dock i detta sammanhang särskilt framhålla betydelsen av att följa upp det nya regelverkets effekter för dessa grupper. Detta är särskilt angeläget i fråga om hushåll och företag i regioner där det kan vara svårare att få tillgång till krediter och riskkapital. Enligt utskottets mening är det av stor vikt att det nya regelverkets effekter på riskkapitalförsörjningen och tillgången på hushållskrediter i glesbygdsregioner tas upp i den utvärdering som regeringen aviserar.

Utskottet har inte något att erinra mot regeringens förslag om nya kapitaltäckningsregler och tillstyrker med det ovan anförda regeringens lagförslag i proposition 2006/07:5.

Särskilt yttrande

Nya kapitaltäckningsregler (v)

Ulla Andersson (v) anför:

Jag anser att det ärende som nu har behandlats av finansutskottet – införande av nya regler om kapitaltäckning för kreditinstitut och värdepappersbolag – tydligt visar på några av de principiella problem som följer av det svenska EU-medlemskapet. Reglerna för kapitaltäckning är komplexa, svårgenomträngliga och till stor del i det närmaste obegripliga för andra än en liten krets av specialister. Samtidigt kan reglerna få mycket stor betydelse för det stora folkflertalet av vanliga småsparare, småföretagare och husägare. Det framstår därför som oroande att det i det närmaste helt har saknats demokratisk insyn i den lagstiftningsprocess som lett fram till de nya reglerna. Förberedelsearbetet har i stor utsträckning skett inom olika internationella forum, först vid Bank for International Settlements i Basel och därefter på EU-nivå genom förhandlingar i Bryssel mellan medlemsstaternas regeringar. Vad som tilldragit sig under förhandlingarna är i efterhand mycket svårt att veta för utomstående. Detta arbete har för Sveriges del resulterat i ett – visserligen icke bindande – beslut i Basel och därefter ett bindande beslut i Bryssel, som båda fattats med ett minimum av demokratisk insyn. På detta sätt har en viktig ändring av spelreglerna för svenska banker i praktiken genomförts utan att de svenska väljarna eller deras representanter haft någon reell möjlighet att inverka på reglernas utformning.

På grund av de nya reglernas komplexitet har regeringen bedömt att stora delar av regelverket bör införas i form av föreskrifter meddelade av Finansinspektionen. Som Lagrådet påpekar är detta en mycket tveksam ordning, som tangerar gränsen för hur mycket makt som egentligen får överföras från regeringen till myndigheterna. Samtidigt visar Lagrådets uttalanden på en annan effekt av det långtgående EU-samarbetet, nämligen att de direktiv som blir resultatet av det utdragna förhandlingsspelet och kompromissandet i Bryssel ofta blir mycket komplexa och svåra att införa i medlemsländerna. För svensk del innebär det på sikt – i takt med att en allt större lagtextmassa tillkommer som resultat av processer i EU – att hela den svenska lagstiftningsmodellen, som är välförankrad i svenska samhällsinstitutioner och uppvisar en hög grad av spårbarhet, allvarligt undermineras.

Det nu aktuella förslaget öppnar också för en överflyttning av beslutsrätt över svenska kreditinstitut och värdepappersbolag till utländska tillsynsmyndigheter. I vissa situationer kan svenska banker till och med tvingas följa beslut tagna av myndigheter i andra länder även om Finansinspektionen motsätter sig beslutet i fråga. Detta kan egentligen sägas vara en logisk effekt av kapitaltäckningsreglernas utformning, eftersom reglerna

beslutas på EU-nivå och bygger på att Sverige redan avhämtat sig beslutsmakten över finansmarknadslagstiftningen. Utifrån ett sådant perspektiv blir frågan om vilken tillsynsmyndighet som ska övervaka ett visst institut närmast en fråga om lämplighetsöverbäganden. Vänsterpartiet är kritiskt till utvecklingen mot ökad överstatlighet inom EU. Vi motsätter oss den gradvisa försvagningen av den nationella självbestämmanderätten, som i det aktuella fallet yttrar sig som minskade möjligheter för Finansinspektionen att utöva tillsyn över svenska kreditinstitut och värdepappersbolag.

Beroende på hur kapitaltäckningsreglerna tolkas och tillämpas kan lånemöjligheterna för vissa hushåll, liksom möjligheterna att få tillgång till viktigt riskkapital för småföretag, försämrats när de nya reglerna införs. Osäkerheten om de nya reglernas följder gäller särskilt för hushåll och småföretagare i glesbygdsregioner och ekonomiskt missgynnade regioner. Regeringen anför i propositionen att de nya reglerna bör leda till lägre lånekostnader för hushåll och för små och medelstora företag. Denna uppskattning från regeringens sida gäller dock för dessa grupper i sin helhet och säger mindre om effekterna för enskilda hushåll och småföretag. I själva verket är det just de hushåll och företag som har en svagare ställning, och har svårare att få tillgång till krediter, som kan drabbas av högre lånekostnader när de nya reglerna börjar tillämpas. Detta medför i så fall också samhällsekonomiska kostnader. Enligt min mening framstår det därför som tveksamt att reglerna nu införs utan att följderna för hushåll och företag, särskilt hushåll och småföretagare i glesbygdsregioner och ekonomiskt missgynnade regioner, analyserats på ett mycket mer grundligt sätt.

BILAGA 1

Förteckning över behandlade förslag

Propositionen

Proposition 2006/07:5 Nya kapitaltäckningsregler:

Riksdagen antar regeringens förslag till

1. lag om kapitaltäckning och stora exponeringar,
2. lag om införande av lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar,
3. lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan,
4. lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713),
5. lag om ändring i sparbankslagen (1987:619),
6. lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument,
7. lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,
8. lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,
9. lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,
10. lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti,
11. lag om ändring i lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag,
12. lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder),
13. lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål,
14. lag om ändring i lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,
15. lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer,
16. lag om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder,
17. lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,
18. lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

BILAGA 2

Regeringens lagförslag

2.1 Förslag till lag om kapitaltäckning och stora exponeringar

Härigenom föreskrivs¹ följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Av 2 kap. 10 och 10 a §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder framgår att vissa bestämmelser i denna lag gäller även för fondbolag.

Särskilda bestämmelser för europabolag och europakooperativ

2 § I fråga om europabolag och europakooperativ med ett sådant förvaltningssystem som avses i artiklarna 39–42 i rådets förordning (EG) nr 2157/2001 av den 8 oktober 2001 om stadga för europabolag² eller artiklarna 37–41 i rådets förordning (EG) nr 1435/2003 av den 22 juli 2003 om stadga för europeiska kooperativa föreningar (SCE-föreningar)³ tillämpas det som i 10 kap. 17 och 19 §§ sägs om styrelseledamot på ledamot i tillsynsorganet.

Av 16 § andra stycket och 22 § lagen (2004:575) om europabolag samt 21 § andra stycket och 26 § lagen (2006:595) om europakooperativ framgår att de bestämmelser som anges i första stycket skall tillämpas också på ledamot i ett europabolags eller ett europakooperativs lednings- eller förvaltningsorgan.

Definitioner

3 § I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. *behörig myndighet*: Finansinspektionen eller en annan myndighet inom EES som utövar tillsyn över institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049).

² EGT L 294, 10.11.2001, s. 1 (Celex 32001R2157).

³ EUT L 207, 18.8.2003, s. 1 (Celex 32003R1435).

3. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

4. *exponeringar*: poster som redovisas som tillgång i balansräkningen, derivatavtal som redovisas som skulder eller åtaganden utanför balansräkningen.

5. *finansiellt holdingföretag*: ett finansiellt institut som inte är ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och

a) som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag, och

b) vars dotterföretag uteslutande eller huvudsakligen utgörs av sådana företag som avses i a eller finansiella institut.

6. *finansiellt institut*: ett svenskt eller utländskt företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva eller inneha aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 1 kap. 3 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10 och 12 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 § samma lag.

7. *finansiellt instrument*: ett avtal som ger upphov till en finansiell tillgång för en part samtidigt som en annan part får en finansiell skuld eller utfärdar ett eget kapitalinstrument.

8. *finansiellt moderholdingföretag inom EES*: ett inom EES etablerat finansiellt holdingföretag, som inte är dotterföretag till ett institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett annat finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES.

9. *holdingföretag med blandad verksamhet*: ett svenskt eller utländskt moderföretag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländskt företag, finansiellt holdingföretag eller ett blandat finansiellt holdingföretag enligt 1 kap. 3 § 3 lagen om särskild tillsyn över finansiella konglomerat, men som har minst ett dotterföretag som är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag.

10. *institut*: kreditinstitut och värdepappersbolag.

11. *kapitalkravsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning)⁴.

12. *kreditinstitut*: bank, kreditmarknadsföretag och Svenska skeppshypotekskassan.

13. *kreditinstitutsdirektivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)⁵.

14. *moderinstitut inom EES*: ett institut eller motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES och som

⁴ EUT L 177, 30.6.2006, s. 201 (Celex 32006L0049).

⁵ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

a) har ett institut, ett finansiellt institut eller ett motsvarande utländskt företag som dotterföretag eller som har ett ägarintresse i ett sådant företag, och

b) inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett motsvarande utländskt företag som auktoriserats inom EES eller till ett finansiellt holdingföretag som är etablerat inom EES,

15. *operativa risker*: risker för förluster till följd av inte ändamåls-enliga eller inte fungerande interna förfaranden eller system eller på grund av mänskliga fel eller yttre händelser, samt rättsliga risker,

16. *riskvikt*: en procentsats som beskriver en risknivå hos en exponering,

17. *värdepapperisering*: en transaktion eller ett program varigenom den kreditrisk som är förenad med en exponering eller en grupp exponeringar delas upp i delar, och som har följande egenskaper:

a) betalningarna inom ramen för transaktionen eller programmet är beroende av utvecklingen av exponeringen eller gruppen av exponeringar, och

b) prioriteringen av delarna avgör hur förluster fördelas under den tid transaktionen eller programmet pågår,

18. *värdepappersbolag*: ett svenskt aktiebolag som har fått tillstånd att driva värdepappersrörelse enligt lagen (1991:981) om värdepappersrörelse.

4 § Ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet är *moderföretag* och en annan juridisk person är *dotterföretag*, om moderföretaget

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar,

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan, eller

4. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över denna på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar.

Vidare är en juridisk person dotterföretag till moderföretaget, om ett annat dotterföretag till moderföretaget eller moderföretaget tillsammans med ett eller flera andra dotterföretag eller flera andra dotterföretag tillsammans

1. innehar mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar i den juridiska personen,

2. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och på grund av avtal med andra delägare i denna förfogar över mer än hälften av rösterna för samtliga aktier eller andelar, eller

3. äger aktier eller andelar i den juridiska personen och har rätt att utse eller avsätta mer än hälften av ledamöterna i dess styrelse eller motsvarande ledningsorgan.

Om ett dotterföretag äger aktier eller andelar i en juridisk person och på grund av avtal med den juridiska personen eller på grund av bestämmelse i dess bolagsordning, bolagsavtal eller därmed jämförbara stadgar har rätt att ensamt utöva ett bestämmande inflytande över den juridiska personen, är även denna dotterföretag till moderföretaget.

Moderföretag och dotterföretag utgör tillsammans en *koncern*.

5 § Det finns ett *ägarintresse* om

1. en juridisk person är intresseföretag till ett företag enligt 1 kap. 5 § årsredovisningslagen (1995:1554), eller

2. ett företag direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i ett annat företag.

6 § I de fall som avses i 4 § första stycket 1–3 och andra stycket samt 5 § skall sådana rättigheter som tillkommer någon som handlar i eget namn men för en annan fysisk eller juridisk persons räkning anses tillkomma den personen.

När antalet röster i ett dotterföretag eller ett företag enligt 5 § bestäms, skall inte de aktier eller andelar i respektive företag som innehas av företaget självt eller av dess dotterföretag tas med. Detsamma gäller aktier eller andelar som innehas av den som handlar i eget namn men för något av företagets eller deras dotterföretags räkning.

Handelslager

7 § Ett instituts *handelslager* består av alla positioner i finansiella instrument och råvaror, som

1. institutet innehar i handelssyfte eller för att säkra andra positioner i handelslagret, och

2. inte är förenade med villkor som begränsar möjligheten att handla med dem eller, om de är förenade med sådana villkor, är möjliga att säkra.

Med positioner avses institutets egna positioner och positioner som härrör från verksamhet för kunders räkning eller som marknadsgarant.

8 § En position innehas i handelssyfte om syftet med innehavet är att på kort sikt sälja positionen vidare eller att på kort sikt dra nytta av faktiska eller förväntade kortsiktiga skillnader mellan inköps- och försäljningspriser eller andra förändringar av priser eller räntesatser.

9 § Även andra positioner än sådana som avses i 7 § får ingå i handelslagret om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 2.

10 § Ett institut skall fastställa vilka positioner som skall ingå i handelslagret enligt 7 och 9 §§. För de positioner som innehas i handelssyfte skall instituten ha en handelsstrategi samt kunna styra handeln med positionerna och övervaka positionerna mot handelsstrategin. Institutet skall för dessa ändamål ha lämpliga metoder samt de skriftliga riktlinjer och instruktioner som behövs.

Av 1 kap. 6 d § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse framgår att instituten skall kunna hantera de risker som följer med verksamheten i handelslagret.

2 kap. Vilka kapitalkrav som skall täckas av kapitalbasen

Kapitalbaskravet

1 § Ett institut skall vid varje tidpunkt ha en kapitalbas som

1. motsvarar minst summan av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker beräknade enligt 3–8 §§, eller

2. framgår av ett beslut enligt 2 §.

Av 7 kap. 8 § framgår att ett institut som efter tillstånd av Finansinspektionen överskrider gränsvärdena för stora exponeringar, skall uppfylla ett särskilt kapitalkrav.

I 7 kap. 11 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse finns det ytterligare bestämmelser som rör beräkningen av kapitalbaskravet.

2 § Finansinspektionen skall besluta att ett institut skall ha en viss minsta storlek på sin kapitalbas som är större än vad som krävs enligt 1 § första stycket 1, om

1. institutet inte uppfyller något av kraven i 1 kap. 6 c–6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse eller 6 kap. 1–3, 4 a, 4 b och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och

2. det inte är troligt att någon annan åtgärd är tillräcklig för att få institutet att rätta till bristerna inom rimlig tid.

Första stycket skall inte tillämpas, om överträdelsen är så allvarlig att verksamhetstillståndet i stället skall återkallas.

Kapitalkravet för kreditrisker

3 § För kreditrisker krävs ett kapital som motsvarar minst åtta procent av institutets riskvägda exponeringsbelopp beräknat enligt 4 kap.

Kapitalkravet för marknadsrisker

4 § För marknadsrisker krävs ett kapital som uppgår till summan av kapitalkraven för

1. motpartsrisker för verksamhet i handelslagret,

2. avvecklingsrisker för verksamhet i handelslagret,

3. positionsrisker (ränte- och aktiekursrisk) för verksamhet i handelslagret, och

4. valutakursrisker och råvarurisker i hela verksamheten.

Något kapitalkrav behöver inte beräknas för positioner som dragits av från kapitalbasen.

5 § Kapitalkravet för marknadsrisker beräknas enligt någon av de metoder som anges i 5 kap., om inte något annat följer av ett beslut enligt 6 §.

6 § För sådana marknadsrisker som avses i 4 § första stycket 1–3 får ett institut, efter tillstånd av Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet enligt 3 § med beaktande av motpartsrisk enligt vad som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 4. Tillstånd skall ges om summan av marknadsvärdet av positionerna i handelslagret och fordringar hänförliga till dessa

1. normalt inte överstiger 5 procent av summan av institutets totala balansomslutning och totala åtagande utanför balansräkningen,

2. normalt inte överstiger ett belopp som motsvarar 15 miljoner euro, och

3. inte vid något tillfälle överstiger 6 procent av institutets totala balansomslutning och totala åtaganden utanför balansräkningen och inte heller överstiger ett belopp som motsvarar 20 miljoner euro.

Om ett institut som har fått ett tillstånd enligt första stycket inte längre uppfyller kraven för tillståndet, skall det övergå till att beräkna kapitalkravet enligt 5 § och genast underrätta Finansinspektionen om detta.

Kapitalkravet för operativa risker

7 § För operativa risker krävs ett kapital som beräknas enligt någon av de metoder som anges i 6 kap., om inte något annat följer av ett beslut enligt 8 §.

8 § Ett värdepappersbolag får, efter tillstånd av Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet för operativa risker enligt andra stycket om det tillhör någon av följande kategorier:

1. Värdepappersbolag som handlar med finansiella instrument för egen räkning bara i syfte att

a) utföra en order för kunds räkning, eller

b) få tillträde till system för clearing och avveckling eller en erkänd börs när de uppträder som agent eller utför kundorder.

2. Värdepappersbolag

a) som inte innehar klienters pengar eller värdepapper,

b) som enbart handlar med finansiella instrument för egen räkning,

c) som inte har några externa kunder, och

d) för vilkas transaktioner ansvaret för genomförandet och avräkningen ligger hos ett clearinginstitut och garanteras av samma clearinginstitut.

Kapitalkravet för operativa risker skall motsvara minst 25 procent av värdepappersbolagets fasta omkostnader beräknade enligt 10 §.

Ett alternativt kapitalkrav för vissa värdepappersbolag

9 § Ett värdepappersbolag som inte ägnar sig åt handel med finansiella instrument för egen räkning, garantigivning eller annan medverkan vid emissioner av fondpapper eller erbjudanden om köp eller försäljning av finansiella instrument som är riktade till en öppen krets, får i stället för det som anges i 1 § första stycket 1 ha en kapitalbas som motsvarar det största av

1. summan av kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet enligt 7 kap. 8 §, och
2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 10 §.

Beräkning av fasta omkostnader

10 § Med ett värdepappersbolags fasta omkostnader avses bolagets fasta omkostnader för det föregående räkenskapsåret eller, om bolagets verksamhet pågått i mindre än ett år, de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Om omfattningen av bolagets verksamhet ändrats väsentligt sedan det föregående året eller om Finansinspektionen finner att verksamhetsplanen behöver korrigeras, får inspektionen besluta om ändring av beräkningsunderlaget enligt första stycket.

3 kap. Kapitalbasen

Sammansättning

1 § Kapitalbasen består av summan av primärt och supplementärt kapital, beräknat enligt detta kapitel.

Det primära kapitalet enligt 2 och 4 §§ skall vara minst lika stort som det supplementära kapitalet enligt 3 och 4 §§.

En kapitalbas beräknad enligt 2–9 §§ får användas för att täcka kapitalkrav för

1. kreditrisker enligt 2 kap. 3 §,
2. marknadsrisker enligt 2 kap. 4 § första stycket 1 och 2, och
3. operativa risker enligt 2 kap. 7 §.

En kapitalbas beräknad enligt 2–10 §§ får användas för att täcka kapitalkrav

1. för marknadsrisker enligt 2 kap. 4 § första stycket 3 och 4,
2. motsvarande 25 procent av ett värdepappersbolags fasta omkostnader enligt 2 kap. 8–10 §§, och
3. för exponeringar som överskrider gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §.

Primärt kapital

2 § I det primära kapitalet får följande ingå:

1. Eget kapital enligt 5 kap. 4 § lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag,

a) för bankaktiebolag, kreditmarknadsbolag och värdepappersbolag dock inte kumulativa preferensaktier och uppskrivningsfonder,

b) för sparbanker dock endast reservfonder,

c) för medlemsbanker och kreditmarknadsföreningar dock inte förlagsinsatser och uppskrivningsfonder,

2. För Svenska skeppshypotekskassan: kassans reservfond.

3. För banker, kreditmarknadsföretag och värdepappersbolag: kapitalandelen av skatteutjämningsreserv och periodiseringsfond.

4. För banker och kreditmarknadsföretag: kapitalandelen av det belopp som svarar mot bankens eller företagets reserver till följd av avskrivning på egendom som upplåtits till nyttjande.

Från summan av posterna enligt första stycket skall räknas av

1. förluster under löpande räkenskapsår,
2. immateriella anläggningstillgångar enligt bilaga 1 till lagen om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag, punkten 9 under rubriken tillgångar, och

3. den nettovinst som hos ett institut som är originator till en värdepapperisering uppkommer till följd av kapitalisering av framtida inkomster av de värdepapperiserade tillgångarna och som ger en kreditförstärkning till positioner i värdepapperiseringen.

Supplementärt kapital

3 § I det supplementära kapitalet får efterställda skuldförbindelser med en ursprunglig löptid på minst fem år ingå.

Andra poster som får ingå i det primära eller det supplementära kapitalet

4 § I primärt eller supplementärt kapital får dessutom, efter tillstånd av Finansinspektionen, ingå värdet av förlagsinsatser samt andra kapitaltillskott och reserver än de som anges i 2 och 3 §§.

Avräkning från det primära och det supplementära kapitalet

5 § Från det primära och det supplementära kapitalet skall institutet, på sätt som anges i 8 §, räkna av det bokförda värdet av aktierna eller av vad som har skjutits till i annan form (tillskott) i

1. ett institut, ett institut för elektroniska pengar, ett försäkringsbolag eller motsvarande utländska företag,
2. ett finansiellt institut,
3. ett utländskt återförsäkringsföretag, eller
4. ett försäkringsholdingföretag.

En sådan avräkning skall göras, om

1. institutets ägarandel överstiger 10 procent av företagets kapital, eller
2. ägarandelen är mindre än enligt 1, och
 - a) tillskottet eller summan av tillskotten överstiger 10 procent av det egna kapitalet eller de egna fonderna i företaget eller det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott överstiger 10 procent av summan av institutets primära och supplementära kapital, eller
 - b) institutet har ett ägarintresse i det andra företaget.

Avräkning skall inte göras för tillskott som avser företag som omfattas av samma gruppbaseade redovisning som institutet enligt 9 kap. 9 och 10 §§ genom fullständig konsolidering eller genom en klyvningsmetod.

Avräkning skall inte heller göras för tillskott som avser företag som gemensamt med institutet omfattas av tillsyn enligt lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

6 § Vid bedömningen enligt 5 § andra stycket av hur stort ett tillskott är skall ett institut inte räkna in tillskott som det kan visa att det är marknadsgarant för, om institutet uppfyller de villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 6.

7 § Ett institut får från det primära och det supplementära kapitalet räkna av värdet av positioner i värdepapperisering som annars skulle ges riskvikten 1 250 procent.

8 § Av det sammanlagda belopp som räknas av enligt 5 och 7 §§ skall ena hälften dras av från det primära kapitalet och den andra hälften från det supplementära kapitalet.

Om det belopp som skall dras av från det supplementära kapitalet är större än detta, skall det överskjutande beloppet dras av från det primära kapitalet.

Förväntat förlustbelopp m.m.

9 § För ett institut som tillämpar en internmetod för kreditrisker gäller att, på sätt framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 7, kapitalbasens storlek påverkas av

1. förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och
2. positiva och negativa belopp som uppkommer när gjorda avsättningar och värdereregleringar jämförs med förväntade förlustbelopp.

Utvidgad kapitalbas

10 § För att uppfylla de kapitalkrav som avses i 1 § fjärde stycket får ett institut – utöver de poster som enligt 2–4 §§ kan utgöra primärt eller supplementärt kapital – till kapitalbasen räkna även andra poster, såsom nettovinster hänförliga till institutets handelslager och förlagslån med en ursprunglig löptid på minst två år. Från den utvidgade kapitalbasen skall institutet räkna av icke likvida tillgångar.

4 kap. Kapitalkravet för kreditrisker

Exponeringar som omfattas av kapitalkravet för kreditrisker samt för marknadsrisker enligt 2 kap. 6 §

1 § Ett kapitalkrav för kreditrisker skall beräknas för sådana exponeringar som inte ingår i handelslagret. Något kapitalkrav behöver inte beräknas för exponeringar som har dragits av från kapitalbasen.

När Finansinspektionen enligt 2 kap. 6 § har gett tillstånd till att kapitalkravet för marknadsrisker beräknas enligt detta kapitel, skall även exponeringar som ingår i handelslagret beaktas.

2 § Ett kapitalkrav för kreditrisker skall även beräknas för exponeringar som ett institut har värdepapperiserat om det

1. inte i samband med värdepapperiseringen har överfört en betydande kreditrisk till tredje man, eller

2. har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser.

Om ett institut medverkar vid en värdepapperisering av ett annat instituts exponeringar skall det, om det har gett stöd till värdepapperiseringen utöver sina avtalsmässiga förpliktelser, beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna.

3 § Ett institut som skall beräkna ett kapitalkrav enligt 2 § första stycket 2 eller andra stycket skall offentliggöra att det har tillhandahållit där angivet stöd och hur detta påverkar institutets kapitalkrav.

Hur det riskvägda beloppet beräknas

4 § För varje exponering skall ett riskvägt exponeringsbelopp beräknas. Exponeringarna delas in i olika exponeringsklasser. Det riskvägda beloppet för en enskild exponering bestäms av exponeringens värde multiplicerad med dess riskvikt.

De olika exponeringarnas värden och riskvikter beräknas enligt en schablonmetod eller, efter tillstånd av Finansinspektionen, en internmetod. Vid beräkning av exponeringars värde får ett institut, efter tillstånd av Finansinspektionen, även använda en metod med interna modeller.

Schablonmetod

5 § Ett institut skall beräkna riskvägda exponeringsbelopp enligt en schablonmetod för kreditrisker, om inte något annat framgår av ett beslut enligt 7 §.

Vid tillämpning av schablonmetoden framgår exponeringarnas värden och riskvikter av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 10.

6 § Riskvikten för en exponering beror på vilken exponeringsklass exponeringen tillhör. Riskvikten får bestämmas med beaktande av exponeringens kreditkvalitet enligt kreditvärderingar som gjorts av

1. kreditvärderingsföretag som godkänts av Finansinspektionen enligt 12 §, eller

2. vissa exportkreditorgan, om kreditvärderingarna avser exponeringar mot stater eller centralbanker.

Internmetod

7 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en internmetod i stället för schablonmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp. Ett sådant tillstånd får avse en grundläggande eller en avancerad internmetod.

Enligt internmetoden beräknas riskvägda exponeringsbelopp med stöd av institutets interna riskklassificeringssystem och enligt särskilda formler som gäller för respektive exponeringsklass. Institutet uppskattar självt värdet på fler av de riskfaktorer som ingår i formlerna enligt den avancerade internmetoden än enligt den grundläggande metoden.

8 § Tillstånd för ett institut att använda en internmetod skall ges om förutsättningarna i 9 § är uppfyllda och om

1. institutet har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanterings-system för kreditrisker som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. institutets riskklassificeringssystem är tillförlitligt och tillräckligt integrerat med institutets övriga verksamhet, och

3. institutet dokumenterar sitt riskklassificeringssystem och motiven för dess utformning.

Om ett moderinstitut inom EES och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES och dess dotterföretag använder internmetoden enhetligt, får företagen i den omfattning som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 13 betraktas som en enhet vid bedömningen av om kraven i första stycket är uppfyllda.

9 § När ett institut använder internmetoden för beräkning av riskvägda exponeringsbelopp skall det använda metoden för alla exponeringar.

Finansinspektionen får dock ge ett institut tillstånd att

1. använda schablonmetoden för vissa exponeringar,

2. stegvis gå över från schablonmetoden till den internmetod det avser att använda, eller

3. stegvis gå över från en grundläggande internmetod till en avancerad internmetod.

När ett institut använder en internmetod för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp, skall även de övriga dotterföretag som är institut eller motsvarande utländska företag och som ingår i samma finansiella företagsgrupp använda en internmetod. Finansinspektionen får i ett enskilt fall besluta om undantag från detta stycke.

10 § Om ett institut som har fått tillstånd att använda en internmetod inte längre uppfyller kraven i 8 §, skall det för Finansinspektionen redovisa en plan för hur det avser att rätta till bristerna. Någon sådan plan behöver inte upprättas, om institutet kan visa att överträdelsen är ringa.

11 § Ett institut som använder en internmetod får inte byta till schablonmetoden. Ett institut får inte heller byta från en avancerad internmetod till en grundläggande internmetod. Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en mindre riskkänslig metod, om det inte längre uppfyller villkoren för den internmetod som det har tillstånd att använda och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

Kreditvärderingsföretags kreditvärderingar

12 § Ett kreditvärderingsföretag får ansöka hos Finansinspektionen om att det skall godkännas. När ett kreditvärderingsföretag godkänts får dess

kreditvärderingar användas av institut för att bestämma riskvikter. Ett godkännande får avse kreditvärderingar i syfte att bestämma

1. riskvikter för positioner i värdepapperiseringar eller vissa exponeringar som institutet har värdepapperiserat, eller

2. riskvikter för andra exponeringsklasser enligt schablonmetoden.

Ett kreditvärderingsföretag får godkännas, om

1. dess kreditvärderingsmetod är objektiv, oberoende och genomlysbar,

2. kreditvärderingarna ses över löpande, och

3. kreditvärderingarna uppfattas som trovärdiga och är tillgängliga på likvärdiga villkor för dem som har ett berättigat intresse av kreditvärderingarna.

Om ett kreditvärderingsföretag har godkänts av en utländsk behörig myndighet för ett av syftena i första stycket, får Finansinspektionen godkänna kreditvärderingsföretaget i samma syfte utan att göra någon egen prövning enligt andra stycket.

När förutsättningarna i andra eller tredje stycket inte längre är uppfyllda, skall Finansinspektionen återkalla godkännandet.

13 § Finansinspektionen skall genom ett beslut dela in de godkända kreditvärderingsföretagens kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg. Varje kreditkvalitetssteg skall motsvara en viss riskvikt.

Om en annan behörig myndighet än Finansinspektionen har delat in ett kreditvärderingsföretags kreditvärderingar i kreditkvalitetssteg, får inspektionen besluta att använda samma indelning.

14 § Hur instituten får använda kreditvärderingarna framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 16.

Minskning av det riskvägda exponeringsbeloppet med hjälp av kreditriskskydd

15 § Vid beräkningen av det riskvägda beloppet för en viss exponering får ett institut ta hänsyn till sådana säkerheter, garantier och andra kreditriskskydd som minskar den kreditrisk som exponeringen innebär. För ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för en exponering gäller första meningen med de begränsningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 17.

Första stycket gäller inte om kreditriskskyddet redan har beaktats vid beräkningen av det riskvägda exponeringsbeloppet enligt 4–14 §§.

5 kap. Kapitalkravet för marknadsrisk

Beräkningen av kapitalkravet för i marknadsrisk ingående motpartsrisk

1 § Ett institut skall beräkna kapitalkravet för de motpartsrisk som ingår i marknadsrisk enligt en schablonmetod eller en internmetod för kreditrisk. Kapitalkravet skall motsvara minst åtta procent av riskvägda exponeringsbelopp.

Vid beräkning av de riskvägda exponeringsbeloppen gäller 4 kap. 4–15 §§. Det som där sägs om kreditrisker skall i stället avse motpartsrisker.

Schablonmetoder för i marknadsrisker ingående positionsrisker, avvecklingsrisker, valutakursrisker och råvarurisker

2 § Kapitalkraven för positionsrisker, avvecklingsrisker, valutakursrisker och råvarurisker skall, i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 19, beräknas och bestämmas enligt olika schablonmetoder beroende på vilken riskkategori det rör sig om. Detta gäller dock bara om inte något annat följer av ett beslut enligt 3 §.

Egna riskberäkningsmodeller för i marknadsrisker ingående positionsrisker, valutakursrisker och råvarurisker

3 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda egna riskberäkningsmodeller för att beräkna kapitalkraven för positionsrisker, valutakursrisker och råvarurisker. Tillstånd skall ges om institutet

1. har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för marknadsrisker som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse,

2. använder en riskberäkningsmodell som ger en tillförlitlig bild av marknadsriskernas storlek och som är tillräckligt integrerad med institutets övriga verksamhet, och

3. dokumenterar sin riskberäkningsmodell och motiven för dess utformning.

Byte av metod

4 § Ett institut får inte byta från en egen riskberäkningsmodell till en schablonmetod. Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en schablonmetod, om det inte längre uppfyller villkoren för den egna riskberäkningsmodell som det har tillstånd att använda och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

6 kap. Kapitalkravet för operativa risker

1 § Om inte annat framgår av ett beslut enligt 8 §, skall ett institut använda en och samma metod för att beräkna kapitalkravet för samtliga operativa risker.

Basmetoden

2 § Kapitalkravet för operativa risker skall beräknas enligt en basmetod, om inte något annat följer av 3–8 §§.

Vid tillämpning av basmetoden motsvarar kapitalkravet för operativa risker 15 procent av genomsnittet av de årliga rörelseintäkterna under de tre senaste räkenskapsåren eller av ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna.

Schablonmetoden

3 § Ett institut får, efter anmälan till Finansinspektionen, beräkna kapitalkravet för operativa risker enligt en schablonmetod.

Vid tillämpning av schablonmetoden skall institutet dela in sin verksamhet i olika affärsområden. För varje affärsområde skall institutet beräkna ett kapitalkrav. Kapitalkravet för vart och ett av affärsområdena skall motsvara en viss procentsats, mellan 12 och 18 procent, av genomsnittet av de årliga rörelseintäkterna under de tre senaste räkenskapsåren eller av ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna. Summan av kapitalkraven för de enskilda affärsområdena utgör kapitalkravet för operativa risker.

- 4 §** Ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker skall
1. med stöd av skriftliga riktlinjer och instruktioner som ses över regelbundet fördela rörelseintäkterna, eller det beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna, mellan olika affärsområden på ett lämpligt sätt, och
 2. ha ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för operativa risker som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

Den alternativa schablonmetoden

5 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en annan beräkningsgrund än rörelseintäkterna eller ett annat beräkningsunderlag som motsvarar rörelseintäkterna för ett eller flera affärsområden.

Internmätningssystemet

6 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, använda en internmätningssystem för att beräkna kapitalkravet för operativa risker.

Vid tillämpning av internmätningssystemet beräknas kapitalkravet för operativa risker med stöd av institutets eget riskmätningssystem.

- 7 §** Tillstånd att använda internmätningssystemet skall ges, om
1. institutet har ett för ändamålet lämpligt utformat riskhanteringssystem för operativa risker som uppfyller kraven i 1 kap. 6 d och 6 h §§ lagen (1991:981) om värdepappersrörelse och 6 kap. 2 och 5 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, och
 2. institutets riskmätningssystem är tillförlitligt och tillräckligt integrerat med institutets övriga verksamhet.

Om ett moderinstitut inom EES och dess dotterföretag eller ett finansiellt moderholdingföretag inom EES och dess dotterföretag använder en internmättningsmetod enhetligt, får företagen i den omfattning som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 26 betraktas som en enhet vid bedömningen av om kraven i första stycket är uppfyllda.

Kombination av olika metoder

8 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, kombinera

1. internmättningsmetoden med antingen bas- eller schablonmetoden, eller
2. basmetoden med schablonmetoden.

Ett tillstånd att kombinera två metoder enligt första stycket 1 får avse att ett institut stegvis går över från bas- eller schablonmetoden till internmättningsmetoden enligt en bestämd tidsplan eller att institutet utan tidsbegränsning får kombinera två metoder. Basmetoden och schablonmetoden får dock kombineras enligt första stycket 2, bara om det finns särskilda skäl och om institutet åtagit sig att gå över till schablonmetoden för hela verksamheten enligt en bestämd tidsplan.

Byte av metod

9 § Om inte annat följer av ett tillstånd som har meddelats enligt 8 §, får ett institut inte byta

1. från schablonmetoden till basmetoden, eller
2. från internmättningsmetoden till basmetoden eller schablonmetoden.

Efter ansökan från ett institut får dock Finansinspektionen ge tillstånd till ett sådant byte som avses i första stycket, om institutet kan visa att det finns godtagbara skäl för bytet.

Finansinspektionen får också besluta att ett institut skall återgå till en mindre riskkänslig metod, om det inte längre uppfyller villkoren för att använda internmättningsmetoden och det inte är lämpligt att ålägga institutet en förhöjd kapitalbas.

7 kap. Stora exponeringar

1 § Detta kapitel tillämpas inte på Svenska skeppshypotekskassan.

2 § Vid tillämpning av 3 och 5 §§ skall kapitalbasen beräknas enligt 3 kap.

3 § Värdet av ett instituts exponering gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får inte överstiga 25 procent av institutets kapitalbas.

Om en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning är moderföretag eller dotterföretag till institutet eller dotterföretag till moderföretaget, får värdet av exponeringen inte överstiga 20 procent av institutets kapitalbas.

4 § Med en grupp av kunder med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som, om inte annat visas, utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har, direkt eller indirekt, ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Med kund avses i fråga om placeringar i finansiella instrument emittenten eller, om instrumentet har andra finansiella instrument som underliggande tillgång, emittenten av denna tillgång och i fråga om andra fordringar eller åtaganden den som svarar för fordringen eller åtagandet.

5 § Det sammanlagda värdet av ett instituts stora exponeringar får inte överstiga 800 procent av institutets kapitalbas.

En stor exponering är en exponering som ett institut har gentemot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning när värdet av exponeringen är 10 procent eller mer av institutets kapitalbas.

6 § Vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 3 och 5 §§ skall följande exponeringar inte räknas in:

1. exponeringar som vid valutatransaktioner uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under två dygn efter betalning,

2. exponeringar som vid köp eller försäljning av finansiella instrument uppkommer i samband med normal avveckling av en transaktion under fem vardagar efter den tidpunkt då antingen betalning har skett eller de finansiella instrumenten har levererats,

3. exponeringar som ett institut har mot ett annat koncernföretag, om företagen är föremål för gruppbaserad tillsyn som utövas av en behörig myndighet eller likvärdig tillsyn i tredje land, och

4. poster som räknats av från institutets kapitalbas.

Andra poster än de som anges i första stycket får helt eller delvis undantas från beräkningarna enligt 3 och 5 §§, om kreditrisken är låg.

7 § Under de förutsättningar som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 30 får ett institut uppskatta exponeringens värde

1. med stöd av internmetoden, eller

2. med beaktande av ett kreditriskskydds riskreducerande effekt.

Om ett institut utnyttjar möjligheten i första stycket, skall den del av exponeringen som täcks av en säkerhet behandlas som en exponering mot emittenten av säkerheten och inte mot kunden.

8 § Värdet av ett instituts exponeringar i handelslagret mot en kund eller en grupp av kunder med inbördes anknytning får, efter tillstånd av Finansinspektionen, överstiga de gränsvärden som anges i 3 och 5 §§, om institutet uppfyller det särskilda kapitalkrav och de övriga villkor som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 31.

8 kap. Offentliggörande av information

1 § Bestämmelserna i detta kapitel gäller för ett enskilt institut som inte ingår i en finansiell företagsgrupp eller en motsvarande grupp enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet. För finansiella företagsgrupper finns bestämmelser i 9 kap.

2 § Ett institut skall offentliggöra information som rör dess kapitaltäckning och dess strategier, system och målsättningar för hantering av dess risker och exponeringar. Sådan information som inte är väsentlig, som utgör en företagshemlighet eller som är konfidentiell behöver dock inte offentliggöras.

Om ett institut inte offentliggör information med motiveringen att den utgör en företagshemlighet eller är konfidentiell, skall det ange skälet till det samt i stället offentliggöra mer allmänna upplysningar om det som informationskravet gäller.

3 § Styrelsen i ett institut skall se till att det finns skriftliga riktlinjer och instruktioner för hur institutet skall uppfylla kraven på offentliggörande av information enligt 2 § och för hur det skall utvärdera om den offentliggjorda informationen är tillfredsställande, vilket skall inkludera hur informationen kontrolleras samt hur ofta den offentliggörs.

9 kap. Finansiella företagsgrupper

En finansiell företagsgrupp

1 § En finansiell företagsgrupp består av

1. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de dotterföretag som är institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, eller

2. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har ägarintresse i och som leds tillsammans med ett eller flera andra företag, om ägarnas ansvar är begränsat till den andel av kapitalet som dessa innehar, eller

3. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har en gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med, eller

4. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och dotterföretag enligt 1 samt företag som det finns ägarintresse i enligt 2 eller gemensam eller i huvudsak gemensam ledning med enligt 3.

När en finansiell företagsgrupp finns enligt första stycket, skall även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen.

2 § Om det framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 33, skall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper gälla även för

1. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut som det finns andra ägarintressen i än sådana som anges i 1 § första stycket 2,

2. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget har andra former av kapitalbindningar till, eller

3. ett institut eller ett finansiellt holdingföretag hemmahörande inom EES och de institut, institut för elektroniska pengar, motsvarande utländska företag eller finansiella institut, som det inledningsvis nämnda institutet eller holdingföretaget utövar ett väsentligt inflytande över.

Om bestämmelserna om finansiella företagsgrupper skall gälla för företag som avses i första stycket, skall även ett anknutet företag som är dotterföretag eller som det finns ägarintresse i anses ingå i gruppen.

3 § För en finansiell företagsgrupp skall ansvaret för att de gruppbaseade kraven uppfylls åligga det institut

1. som inte är dotterföretag till ett annat institut eller ett svenskt finansiellt holdingföretag, eller

2. vars moderföretag är ett finansiellt holdingföretag som inte är dotterföretag till ett institut eller ett svenskt finansiellt holdingföretag.

Om ett finansiellt holdingföretag som avses i första stycket 2 är moderföretag till både ett kreditinstitut och ett värdepappersbolag, är det kreditinstitutet som skall ansvara för att de gruppbaseade kraven är uppfyllda.

Om holdingföretaget är moderföretag till två eller flera kreditinstitut eller till två eller flera värdepappersbolag, skall det kreditinstitut respektive det värdepappersbolag som har den största balansomslutningen ansvara för att de gruppbaseade kraven uppfylls.

4 § Ett institut får, efter tillstånd av Finansinspektionen, räkna in dotterföretag vid beräkning av kapitalkraven enligt 2 kap. och vid beräkning av att gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. följs.

De gruppbaseade kraven

5 § Det ansvariga institutet enligt 3 § skall se till att den finansiella företagsgruppen sammantaget uppfyller kraven i

1. 2 kap. 1–7 §§ om kapitalkrav,

2. 7 kap. om stora exponeringar,

3. 7 kap. 9–11 §§ lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse om ett kreditinstituts innehav av aktier och andelar i företag, om ett kreditinstitut ingår i gruppen,

4. 3 kap. 1 a § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse om ett värdepappersbolags kvalificerade innehav av aktier eller andelar i företag med annan verksamhet än finansiell verksamhet, om ett värde-

pappersbolag som har tillstånd att bedriva verksamhet som avses i 3 kap. 4 § första stycket 4 och 5 samma lag ingår i gruppen, och

5. 1 kap. 6 c § och 6 d § andra stycket lagen om värdepappersrörelse eller 6 kap. 1 § och 2 § andra stycket lagen om bank- och finansieringsrörelse om soliditet och riskhantering.

En finansiell företagsgrupp skall uppfylla kraven i 1 kap. 6 d § första stycket och 6 e § lagen om värdepappersrörelse samt 6 kap. 2 § första stycket och 3 § lagen om bank- och finansieringsrörelse om riskhantering och genomlysning.

6 § Bestämmelserna i 5 § skall tillämpas även på den del av en finansiell företagsgrupp som består av

1. ett institut och de utländska institut, finansiella institut eller förvaltningsbolag i ett land utanför EES som är dotterföretag till institutet eller som institutet har ägarintresse i, eller

2. ett institut vars moderföretag är ett finansiellt holdingföretag och de utländska institut, finansiella institut eller förvaltningsbolag i ett land utanför EES som är dotterföretag till holdingföretaget eller som holdingföretaget har ägarintresse i.

Med *förvaltningsbolag* avses ett utländskt företag som i sitt hemland har tillstånd att förvalta investeringsfonder.

7 § Ett institut som är moderinstitut inom EES eller vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES skall uppfylla kraven i 8 kap. om offentliggörande av information på gruppnivå. Om ett moderinstitut har ett betydande dotterföretag som är institut, skall även dotterföretaget offentliggöra sådan information om bland annat kapitalbasen och kapitalkravet samt institutets riskhantering som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 35.

Finansinspektionen får efter ansökan i ett enskilt fall besluta om undantag från första stycket, om ett institut omfattas av information som skall offentliggöras av ett moderföretag utanför EES och den informationen är likvärdig med den information som skall offentliggöras enligt denna lag.

8 § Om det inte ingår något kreditinstitut i den finansiella företagsgruppen och de värdepappersföretag som ingår i gruppen är sådana värdepappersbolag som anges i 2 kap. 8 eller 9 § eller motsvarande utländska företag, får Finansinspektionen efter ansökan besluta att det gruppbaseade kapitalkravet beräknas på något av de sätt som anges i andra och tredje styckena i stället för enligt 5 § första stycket 1.

Om det i företagsgruppen ingår sådana värdepappersföretag som anges i 2 kap. 8 §, skall den sammanlagda kapitalbasen för gruppen uppgå till minst summan av

1. kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 2 kap. 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §, och

2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 2 kap. 10 §.

Om värdepappersföretagen bara driver sådan verksamhet som anges i 2 kap. 9 §, skall den sammanlagda kapitalbasen för företagsgruppen uppgå till minst det största av

1. summan av kapitalkravet för kreditrisker och marknadsrisker beräknade enligt 2 kap. 3–6 §§ och det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar enligt 7 kap. 8 §, eller

2. 25 procent av bolagets fasta omkostnader beräknade enligt 2 kap. 10 §.

Gruppbaserad redovisning

9 § För tillämpningen av 5–8 §§ skall det för en finansiell företagsgrupp upprättas en gruppbaserad redovisning.

Den gruppbase redovisningen skall upprättas med tillämpning av de regler som gäller för upprättandet av koncernbalansräkning och koncernresultaträkning enligt 7 kap. lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag. Detta gäller inte om något annat följer av denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av denna lag.

Konsolidering

10 § Vid upprättande av den redovisning som avses i 9 § skall

1. dotterföretagen konsolideras fullständigt,

2. ägarintressen som avses i 1 § första stycket 2 konsolideras med tillämpning av klyvningsmetoden enligt 7 kap. 30 § årsredovisningslagen (1995:1554), och

3. konsolideringen i de övriga fall som avses i 1 eller 2 § ske på det sätt som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 37.

Beräkning av kapitalbas m.m.

11 § Kapitalbasen för den finansiella företagsgruppen skall beräknas i enlighet med vad som anges i 3 kap. 1–4 §§, 5 § första–tredje styckena och 6–10 §§. Även den del av kapitalbasen som belöper på minoritetsandelar skall ingå. Goodwill som belöper på företag som omfattas av gruppbaserad redovisning skall räknas av från primärt kapital.

12 § Vid beräkning av kapitalkraven för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker skall bestämmelserna i 4–6 kap. tillämpas. För beräkning av det särskilda kapitalkravet för exponeringar som överstiger gränsvärdena för stora exponeringar tillämpas 7 kap. 8 §. Stora exponeringar skall beräknas enligt 7 kap.

Ledningen i ett finansiellt holdingföretag

13 § Den som ingår i ledningen för ett finansiellt holdingföretag skall ha tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av företaget och även i övrigt vara lämplig för en sådan uppgift.

Undantag från de gruppbaseade kraven för vissa företag

14 § Finansinspektionen får efter ansökan besluta att ett dotterföretag eller ett företag som det finns ägarintresse i enligt 1 eller 2 § skall undantas vid beräkning enligt 5–8 §§ och utelämnas från sådan tillsynsredovisning som skall upprättas enligt 10 kap. 11 §, om

1. företaget är beläget i ett land utanför EES där det finns rättsliga hinder för överföring av nödvändig information,

2. företaget är av försumbar betydelse med hänsyn till syftet med tillsynen, eller

3. en sammanställning av företagets finansiella ställning skulle vara olämplig eller vilseledande med hänsyn till syftet med tillsynen.

Om ett dotterföretag som är ett institut är undantaget från beräkning eller utelämnat från tillsynsredovisningen enligt första stycket 2 eller 3, skall moderföretaget till Finansinspektionen lämna de upplysningar som inspektionen behöver för sin tillsyn över institutet.

10 kap. Tillsyn**Tillämpliga tillsynsregler**

1 § Finansinspektionen övervakar att denna lag följs.

I fråga om tillsynen gäller bestämmelserna i de lagar som reglerar institutens verksamhet, om inte annat följer av denna lag.

Tillsynsansvaret för en finansiell företagsgrupp

2 § Finansinspektionen skall utöva tillsyn över en finansiell företagsgrupp som avses i 9 kap. 1 eller 2 §, om

1. det i toppen av den finansiella företagsgruppen finns ett institut,

2. det finansiella holdingföretaget är moderföretag till ett institut men inte till något motsvarande utländskt företag,

3. det finansiella holdingföretaget är etablerat i Sverige och är moderföretag till institut och motsvarande utländska företag,

4. det finns två eller flera finansiella holdingföretag med huvudkontor i olika stater inom EES, däribland Sverige, som är moderföretag till både institut och motsvarande utländska företag och ett institut är det dotterföretag som har den största balansomslutningen, eller

5. det finansiella holdingföretaget är moderföretag till två eller flera institut och motsvarande utländska företag, som inte är auktoriserade i den stat inom EES där holdingföretaget är etablerat, och ett institut har den största balansomslutningen.

Finansinspektionen skall även utöva tillsynen om inspektionen tillsammans med övriga berörda behöriga myndigheter kommer överens om det i enlighet med bestämmelserna i 4 §.

I 11 kap. finns bestämmelser om tillsyn över ett institut vars moderföretag är ett institut eller ett finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES.

3 § När Finansinspektionen enligt 2 § första stycket 3–5 skall utöva tillsynen, får inspektionen komma överens med övriga berörda behöriga

myndigheter om att en annan behörig myndighet inom EES än inspektionen skall ansvara för tillsynen. Finansinspektionen får ingå en sådan överenskommelse, om det är olämpligt att inspektionen ansvarar för tillsynen med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna.

I ett sådant fall skall moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska gemenskapernas kommission skall underrättas om sådana överenskommelser.

4 § Om det skulle vara olämpligt med hänsyn till de institut det gäller och den relativa betydelsen av deras verksamheter i de olika länderna, att tillsynen utövas av den myndighet som enligt artikel 126.1 och 126.2 i kreditinstitutsdirektivet skall utöva tillsynen över en finansiell företagsgrupp, får Finansinspektionen komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om att inspektionen eller någon annan behörig myndighet skall ansvara för tillsynen.

I ett sådant fall skall moderinstitutet inom EES, det finansiella moderholdingföretaget inom EES eller det institut som har den största balansomslutningen, beroende på vad som är tillämpligt, ges tillfälle att yttra sig innan Finansinspektionen och de övriga berörda behöriga myndigheterna ingår överenskommelsen. Europeiska gemenskapernas kommission skall underrättas om sådana överenskommelser.

Ansökningar om tillstånd

5 § När Finansinspektionen ansvarar för tillsynen över en finansiell företagsgrupp som består av ett moderinstitut inom EES eller ett institut vars moderföretag är ett finansiellt moderholdingföretag inom EES, får moderföretagen och dotterföretagen i gruppen gemensamt ansöka om tillstånd hos inspektionen om att använda metoden med interna modeller, internmetoden för kreditrisker, egna riskberäkningsmodeller för marknadsrisker eller internmätningssmetoden för operativa risker. Om ett institut ingår i en motsvarande utländsk grupp enligt en offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet, får institutet göra en sådan ansökan hos den behöriga myndighet som ansvarar för tillsynen.

När Finansinspektionen prövar en ansökan enligt första stycket tillämpas denna lag. Inspektionen får dock även tillämpa bestämmelser som enligt författningar i en annan stat inom EES gäller för den metod som ansökan avser. När ansökan har getts in till inspektionen gäller detta dock bara om det är nödvändigt för en effektiv tillsyn över institut eller motsvarande utländska företag.

6 § Finansinspektionen skall inom sex månader från det att en komplett ansökan enligt 5 § har getts in komma överens med de övriga berörda behöriga myndigheterna om vilket beslut som bör fattas med anledning av ansökan. Denna överenskommelse och skälen för den skall redovisas skriftligen. Om Finansinspektionen är ansvarig för den gruppbase-

tillsynen inom EES, skall inspektionen fatta ett beslut i enlighet med överenskommelsen och sända över det till sökandena.

Om de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader, skall Finansinspektionen, om ansökan getts in till inspektionen, ensam fatta beslut med anledning av ansökan. Beslutet skall innehålla de skäl som har bestämt utgången i ärendet och redovisa synpunkter och reservationer från övriga behöriga myndigheter som kommit till uttryck under sexmånadersperioden.

Ett beslut som fattas av en utländsk behörig myndighet efter en överenskommelse enligt första stycket eller på grund av att de behöriga myndigheterna inte har kommit överens inom sex månader gäller i Sverige. Det är bindande för det berörda institutet och för Finansinspektionen samt skall ligga till grund för inspektionens tillsyn.

Företags uppgiftsskyldighet till Finansinspektionen

7 § Följande företag skall till Finansinspektionen lämna de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen begär för tillsynen:

1. företag som ingår i en finansiell företagsgrupp enligt denna lag eller enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet,

2. andra dotterföretag till ett institut eller ett finansiellt holdingföretag än de som avses i 1, och

3. ett holdingföretag med blandad verksamhet och dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet.

Om företaget inte lämnar upplysningarna till Finansinspektionen, får inspektionen förelägga företaget att göra det.

8 § Ett kreditvärderingsföretag skall lämna Finansinspektionen de upplysningar om sin verksamhet och därmed sammanhängande omständigheter som inspektionen behöver för att kontrollera om förutsättningarna i 4 kap. 12 § är uppfyllda.

Samarbete och utbyte av information med utländska myndigheter

9 § Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter och med myndigheter inom EES som har tillsyn över försäkringsföretag i den utsträckning som följer av kreditinstitutsdirektivet och kapitalkravsdirektivet.

10 § Finansinspektionen skall, efter begäran från en utländsk behörig myndighet, inom ramen för sin befogenhet lämna eller kontrollera information som behövs för att den utländska myndigheten skall kunna utöva sin tillsyn. Den utländska myndigheten får närvara vid en kontroll som görs av inspektionen.

Tillsynsredovisning

11 § För en finansiell företagsgrupp skall, i den omfattning som följer av denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av denna lag, uppgifter lämnas i en särskild redovisning som avser gruppens samlade ekonomiska ställning (gruppbaserad redovisning).

Ett holdingföretag med blandad verksamhet skall lämna den information som behövs för tillsynen över de dotterföretag som är institut (samlad information).

12 § Ett institut och ett finansiellt holdingföretag som avses i 9 kap. 3 § skall upprätta och ge in den gruppbaserade redovisningen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40. I fråga om en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §, skall redovisningen upprättas och ges in av de företag som anges i föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 41.

Ett holdingföretag med blandad verksamhet skall upprätta och ge in den samlade informationen till Finansinspektionen för de räkenskapsperioder och vid de tidpunkter som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 40.

13 § Ett företag som ingår i en finansiell företagsgrupp och övriga dotterföretag till ett institut eller ett holdingföretag med finansiell verksamhet samt dotterföretag till ett holdingföretag med blandad verksamhet skall lämna de uppgifter som krävs för tillsynsredovisningen till det företag som enligt 12 § skall upprätta gruppbaserad redovisning eller samlad information.

Första stycket gäller även ett svenskt företag i förhållande till ett utländskt sådant inom EES som skall upprätta och ge in en rapport enligt en utländsk offentlig reglering som bygger på kreditinstitutsdirektivet eller kapitalkravsdirektivet.

Undersökning

14 § Finansinspektionen får göra undersökningar hos de företag som enligt 13 § skall lämna uppgifter samt hos finansiella holdingföretag och blandade finansiella holdingföretag för att kontrollera den gruppbaserade redovisningen eller samlade informationen som företagen är skyldiga att lämna.

Rapportering av stora exponeringar

15 § Ett institut och det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt 11 § skall upprätta den gruppbaserade redovisningen skall fortlöpande rapportera stora exponeringar till Finansinspektionen.

Om ett instituts eller en finansiell företagsgrupps exponeringar överstiger något av de i 7 kap. angivna gränsvärdena, skall institutet eller det företag som enligt 12 § skall upprätta den gruppbaserade redovisningen omgående anmäla detta till Finansinspektionen. Inspektionen

får i ett beslut ange en viss tid inom vilken exponeringarna skall sänkas till de tillåtna gränsvärdena.

Rapportering av kapitalbas och kapitalkrav

16 § Ett institut skall fortlöpande rapportera sin kapitalbas och sitt kapitalkrav till Finansinspektionen.

Tystnadsplikt

17 § En styrelseledamot eller befattningshavare hos ett holdingföretag med finansiell verksamhet eller ett holdingföretag med blandad verksamhet som i den egenskapen får kunskap om affärsförhållanden i ett företag som enligt 13 § skall lämna uppgifter, får inte obehörigen röja vad han eller hon fått veta och inte heller utnyttja kunskapen i strid med det uppgiftslämnande företagets intresse.

Uppgiftsskyldighet till undersökningsledare eller åklagare

18 § Ett holdingföretag med finansiell verksamhet och ett holdingföretag med blandad verksamhet är skyldiga att lämna ut uppgifter om enskildas förhållanden till företaget, om det under en utredning enligt bestämmelserna om förundersökning i brottmål begärs av undersökningsledare eller om det i ett ärende om rättslig hjälp i brottmål på framställning av en annan stat eller en mellanfolklig domstol begärs av åklagare.

Meddelandeförbud

19 § Den undersökningsledare eller åklagare som begär uppgifter enligt 18 § får förordna att holdingföretaget samt dess styrelseledamöter och anställda inte får röja för kunden eller för någon utomstående att uppgifter har lämnats enligt 18 § eller att det pågår en förundersökning eller ett ärende om rättslig hjälp i brottmål.

Ett sådant förbud får meddelas om det krävs för att en utredning om brott inte skall äventyras eller för att uppfylla en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige. Förbudet skall vara tidsbegränsat, med möjlighet till förlängning, och får inte avse längre tid än vad som är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet. I ett ärende om rättslig hjälp i brottmål får dock förbudet tidsbegränsas endast om den stat eller mellanfolkliga domstol som ansökt om rättslig hjälp samtycker till detta.

Om ett förbud inte längre är motiverat med hänsyn till syftet med förbudet, skall undersökningsledaren eller åklagaren besluta att förordnandet skall upphöra.

Avgifter

20 § Institut som står under tillsyn enligt denna lag skall bekosta Finansinspektionens verksamhet med årliga avgifter.

Om Finansinspektionen behöver anlita någon med särskild fackkunskap för bedömning av en viss fråga vid tillsynen enligt denna lag, skall kostnaden för detta betalas av det institut som tillsynen avser.

11 kap. Moderföretag utanför EES

1 § Om ett institut inte står under gruppbaserad tillsyn enligt artikel 125 eller 126 i kreditinstitutsdirektivet och dess moderföretag är ett utländskt institut eller ett finansiellt holdingföretag som har sitt huvudkontor utanför EES gäller 2 och 3 §§ för det fall Finansinspektionen enligt 10 kap. 2–4 §§ skulle ha utövat tillsynen över gruppen om de bestämmelserna hade gällt.

2 § Finansinspektionen skall kontrollera om den gruppbaserade tillsyn som utövas av tillsynsmyndigheten i tredje land är likvärdig med den gruppbaserade tillsyn som anges i kreditinstitutsdirektivet.

Finansinspektionen är skyldig att på begäran av moderföretaget eller av ett institut, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag som ingår i företagsgruppen och som auktoriserats inom EES utföra kontrollen. Innan Finansinspektionen tar ställning till om tillsynen är likvärdig, skall inspektionen höra övriga berörda behöriga myndigheter inom EES. Inspektionen skall också före ställningstagandet ha rådfrågat den Europeiska bankkommittén.

3 § Om tillsynen inte bedöms likvärdig, skall Finansinspektionen tillämpa bestämmelserna om finansiella företagsgrupper i 9 och 10 kap. som om moderföretaget haft sitt huvudkontor inom EES.

Efter att ha hört övriga berörda behöriga myndigheter får Finansinspektionen i stället besluta att använda sig av andra tillsynsmetoder som säkerställer att instituten i företagsgruppen är föremål för tillräcklig tillsyn. Inspektionen får därvid förelägga en ägare till institutet att inrätta ett finansiellt holdingföretag med huvudkontor inom EES och tillämpa bestämmelserna i denna lag på instituten i den företagsgrupp som leds av detta holdingföretag.

Finansinspektionen skall underrätta de berörda behöriga myndigheterna och Europeiska gemenskapernas kommission när sådana andra tillsynsmetoder som anges i andra stycket används.

12 kap. Ingridanden och ansvarsbestämmelse

Förelägganden och vite

1 § Om ett institut eller en finansiell företagsgrupp inte uppfyller kraven i denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen, skall Finansinspektionen förelägga institutet eller det företag i en finansiell företagsgrupp som enligt 10 kap. 12 § skall upprätta den gruppbaserade redovisningen att inom viss tid begränsa rörelsen i något avseende,

minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen.

Om ett institut bryter mot denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen, gäller dessutom bestämmelserna om ingripande i de lagar som reglerar institutens verksamhet.

2 § Finansinspektionen skall förelägga ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet att vidta åtgärder för att göra rättelse, om holdingföretaget inte uppfyller de krav som ställs på det enligt denna lag eller föreskrifter meddelade med stöd av lagen. Ett sådant föreläggande skall också riktas mot ett finansiellt holdingföretag, vars ledning inte uppfyller kraven i denna lag.

3 § Om Finansinspektionen meddelar föreläggande enligt denna lag, får inspektionen förelägga vite.

Förseningsavgift

4 § Om ett institut, ett finansiellt holdingföretag eller ett holdingföretag med blandad verksamhet med huvudkontor i Sverige inte i tid lämnar upplysningar enligt föreskrifter meddelade med stöd av 13 kap. 1 § 39, 42 och 43, får Finansinspektionen besluta att företaget skall betala en förseningsavgift med högst 100 000 kronor.

Avgiften tillfaller staten.

5 § Förseningsavgiften skall betalas till Finansinspektionen inom trettio dagar efter det att beslutet vunnit laga kraft eller den längre tid som anges i beslutet.

6 § Finansinspektionens beslut att ta ut förseningsavgift får verkställas utan föregående dom eller utslag, om avgiften inte har betalats inom den tid som anges i 5 §.

7 § Om förseningsavgiften inte betalas inom den tid som anges i 5 §, skall Finansinspektionen lämna den obetalda avgiften för indrivning. Bestämmelser om indrivning av statliga fordringar finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m.

8 § En förseningsavgift faller bort i den utsträckning verkställighet inte har skett inom fem år från det att beslutet vann laga kraft.

Ansvarsbestämmelse

9 § Till böter döms den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet bryter mot ett meddelandeförbud enligt 10 kap. 19 §.

13 kap. Bemyndiganden

1 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. vilka positioner som skall ingå i handelslagret enligt 1 kap. 7 § och omfattningen av dessa,

2. vilka positioner som får ingå i handelslagret enligt 1 kap. 9 § och villkoren för det,

3. vilka åtgärder ett institut skall vidta för att dess riktlinjer och instruktioner skall uppfylla kraven i 1 kap. 10 § första stycket,

4. villkoren för att beräkna kapitalkravet enligt 2 kap. 6 § och hur kapitalkravet enligt den paragrafen skall beräknas,

5. beräkningen av fasta omkostnader enligt 2 kap. 10 §,

6. villkoren för att räkna in poster i kapitalbasen och räkna av poster från densamma enligt 3 kap., omfattningen av dessa poster och hur kapitalbasen i övrigt skall beräknas enligt samma kapitel,

7. hur ett institut som har tillstånd att använda en internmetod för kreditrisker skall beräkna förväntade förlustbelopp och de avsättningar och värdereregleringar som gjorts för att täcka förlusterna samt hur förväntade förlustbelopp för aktieexponeringar och positiva eller negativa belopp som uppkommer vid en jämförelse mellan förväntade förlustbelopp i övrigt och gjorda avsättningar och värdereregleringar skall behandlas enligt 3 kap. 9 § när kapitalbasens storlek beräknas,

8. när ett institut som värdepapperiserat sina tillgångar och ett medverkande institut skall beräkna ett kapitalkrav för exponeringarna enligt 4 kap. 2 §,

9. vilka krav ett institut skall uppfylla för att få tillstånd att använda metoden med interna modeller enligt 4 kap. 4 § andra stycket,

10. hur ett institut som använder schablonmetoden enligt 4 kap. 5 § skall beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen och vilka förutsättningar som skall vara uppfyllda för att ett exportkreditorgans kreditvärderingar skall få användas för att bestämma riskvikter enligt 4 kap. 6 §,

11. hur ett institut som har tillstånd att använda internmetoden skall beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen enligt 4 kap. 7 §,

12. vilka krav ett institut skall uppfylla för att få tillstånd att använda internmetoden enligt 4 kap. 7 §,

13. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 4 kap. 8 § andra stycket,

14. under vilka förutsättningar ett institut får kombinera schablon- och internmetoderna eller införa en internmetod stegvis enligt 4 kap. 9 §,

15. vilka krav kreditvärderingsföretagens metoder och kreditvärderingar skall uppfylla för att kreditvärderingsföretagen skall godkännas enligt 4 kap. 12 §,

16. hur ett institut får använda kreditvärderingar gjorda av kreditvärderingsföretag för att beräkna de riskvägda exponeringsbeloppen,

17. vilka kreditriskskydd som får användas för att reducera ett riskvägt exponeringsbelopp, under vilka förutsättningar olika kreditriskskydd får beaktas och hur kreditriskskyddets riskreducerande effekter skall beräknas enligt 4 kap. 15 § för ett institut som använder schablonmetoden eller den grundläggande internmetoden för exponeringen,

18. hur kapitalkravet för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker skall beräknas enligt 5 kap. 1 §,

19. hur ett institut som använder någon av schablonmetoderna för positionsrisk, avvecklingsrisk, valutakursrisk eller råvarurisk skall beräkna kapitalkravet för marknadsrisker enligt 5 kap. 2 §,

20. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att använda egna riskberäkningsmodeller enligt 5 kap. 3 §,

21. hur ett institut som använder basmetoden skall beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 2 §,

22. hur ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker skall beräkna kapitalkravet enligt 6 kap. 3 och 5 §§,

23. vilka krav som ställs på ett institut som använder schablonmetoden för operativa risker enligt 6 kap. 4 §,

24. vilka villkor ett institut skall uppfylla för att få använda en annan beräkningsgrund för vissa affärsområden enligt 6 kap. 5 §,

25. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att använda internmätningssmetoden enligt 6 kap. 7 §,

26. i vilken omfattning moder- och dotterföretag får betraktas som en enhet enligt 6 kap. 7 § andra stycket,

27. vilka krav som skall vara uppfyllda för att ett institut skall få tillstånd att kombinera olika metoder för operativ risk enligt 6 kap. 8 §,

28. hur exponeringarna skall värderas vid beräkningen av ett instituts exponeringar enligt 7 kap. 3 och 5 §§,

29. vilka poster som helt eller delvis får undantas vid beräkningen av ett instituts stora exponeringar enligt 7 kap. 6 § andra stycket,

30. under vilka förutsättningar ett institut i de fall som avses i 7 kap. 7 § får beräkna en exponerings värde med stöd av internmetoden eller med beaktande av kreditriskskydd och vilka krav ett institut som använder någon av dessa beräkningsmetoder skall uppfylla,

31. vilket särskilt kapitalkrav och vilka övriga villkor ett institut skall uppfylla enligt 7 kap. 8 §,

32. vilken information som skall offentliggöras enligt 8 kap. 2 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen skall lämnas och hur informationens riktighet skall kontrolleras,

33. i vilka fall bestämmelserna om finansiella företagsgrupper skall gälla enligt 9 kap. 2 §,

34. under vilka förutsättningar tillstånd att räkna in vissa dotterföretag enligt 9 kap. 4 § får ges,

35. vilken information som skall offentliggöras enligt 9 kap. 7 §, vid vilken tidpunkt, på vilken plats och med vilka intervall informationen skall lämnas och hur informationens riktighet skall kontrolleras,

36. hur gruppbaserad redovisning enligt 9 kap. 9 § skall upprättas för sådana institut som tillämpar Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1606/2002 av den 19 juli 2002 om tillämpning av internationella redovisningsstandarder⁶,

37. hur konsolideringen skall ske enligt 9 kap. 10 §,

38. hur kapitalbasen skall beräknas enligt 9 kap. 11 §,

39. innehållet, utformningen och omfattningen av den redovisning eller information som skall lämnas enligt 10 kap. 11 §,

40. vilka räkenskapsperioder den gruppbaserade redovisningen och den samlade informationen skall avse och vid vilka tidpunkter den

⁶ EGT L 243, 11.9.2002, s. 1 (Celex 32002R1606).

gruppbaseade redovisningen och den samlade informationen skall ges in enligt 10 kap. 12 §,

41. vilka företag som enligt 10 kap. 12 § skall upprätta och ge in den gruppbaseade redovisningen om det finns en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 2 §,

42. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera stora exponeringar enligt 10 kap. 15 §, och

43. omfattningen och fullgörandet av skyldigheten att rapportera kapitalbas och kapitalkrav enligt 10 kap. 16 §.

2 § Regeringen får meddela föreskrifter om

1. indelningen i kreditkvalitetssteg enligt 4 kap. 13 §, och

2. sådana avgifter för tillsyn som avses i 10 kap. 20 § första stycket.

14 kap. Överklaganden

1 § Beslut som Finansinspektionen meddelar enligt denna lag eller med stöd av föreskrifter meddelade med stöd av lagen får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Detta gäller dock inte beslut i ärenden som avses i 20 § första stycket 5 förvaltningslagen (1986:223).

Prövningstillstånd krävs vid överklagande till kammarrätten.

Finansinspektionen får bestämma att ett beslut skall gälla omedelbart.

Föreskrifter om ikraftträdande av denna lag meddelas i lagen (2006:000) om införande av lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

2.2 Förslag till lag om införande av lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar

Häriigenom föreskrivs¹ följande.

1 § Lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar och denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

Den avancerade internmetoden enligt 4 kap. 7 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar får inte tillämpas före år 2008 för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i fråga om exponeringar mot stater och centralbanker, institut och företag. Detsamma gäller internmätningssmetoden enligt 6 kap. 6 § samma lag för att beräkna kapitalkravet för operativa risker.

2 § Genom lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar upphävs lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

3 § Ett medgivande för ett institut enligt 4 kap. 9 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag att använda egna riskberäkningsmodeller för att beräkna kapitalkravet för marknadsrisker som gäller vid ikraftträdandet skall fortsätta att gälla som tillstånd enligt 5 kap. 3 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka krav som dessa institut skall uppfylla.

4 § Medgivanden enligt 2 kap. 4 § och 6 § fjärde stycket samt 5 kap. 6 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag som gäller vid denna lags ikraftträdande skall fortsätta att gälla som tillstånd enligt 2 kap. 6 §, 3 kap. 4 § respektive 7 kap. 8 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

5 § Ett institut som enligt 4 kap. 7 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmetod för att beräkna kapitalkravet för kreditrisker eller för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, skall under åren 2007, 2008 och 2009 ha en kapitalbas som motsvarar minst 95, 90 respektive 80 procent av kapitalkraven för

1. kreditrisker och marknadsrisker enligt 2 kap. 2, 3 och 5 §§ lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, och

2. exponeringar som överskrider gränsvärdena för stora exponeringar enligt 5 kap. 6 § samma lag.

Ett institut som enligt 6 kap. 6 § lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar har tillstånd att tillämpa en internmätningssmetod för att

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049).

beräkna kapitalkravet för operativa risker skall ha en kapitalbas som åren 2008 och 2009 motsvarar minst 90 respektive 80 procent av summan av kapitalkraven enligt första stycket 1 och 2.

Första och andra styckena gäller både när kapitalkravet beräknas för det individuella institutet och för en finansiell företagsgrupp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om hur kapitalbasen skall beräknas enligt denna paragraf.

6 § Ett institut får under år 2007 när det beräknar kapitalkravet för kreditrisker eller kapitalkravet för motpartsrisker som ingår i marknadsrisker, tillämpa bestämmelserna i 3 kap. lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag i stället för schablonmetoden för kreditrisker enligt 4 kap. 5 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar. Ett institut som utnyttjar denna möjlighet för alla exponeringar får även under det året tillämpa bestämmelserna om stora exponeringar i 5 kap. i den förstnämnda lagen i stället för bestämmelserna i 7 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Om ett institut utnyttjar möjligheten i första stycket första meningen, skall det vid tillämpningen av övriga bestämmelser i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar anses tillämpa schablonmetoden. Bestämmelserna om kreditriskskydd och offentliggörande av information skall dock inte tillämpas. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om att bestämmelserna om värdepapperisering inte heller skall tillämpas.

För ett institut som utnyttjar möjligheten i första stycket skall kapitalkravet för operativa risker enligt 6 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar, minskas med den andel som motsvarar kvoten av värdet på de exponeringar för vilka kreditinstitutet beräknar riskvägda exponeringsbelopp enligt första stycket och det totala värdet på institutets exponeringar.

Första–tredje styckena gäller både när kapitalkravet beräknas för det individuella institutet och för en finansiell företagsgrupp.

7 § Ett institut, vars innehav av aktier eller tillskott i försäkringsbolag eller i ett motsvarande utländskt företag, i ett utländskt återförsäkringsföretag eller i ett försäkringsholdingföretag före den 20 juli 2006 uppgick till de nivåer som anges i 3 kap. 5 § andra stycket lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar behöver inte tillämpa 3 kap. 8 § samma lag före år 2013. I stället får institutet räkna av dessa aktier och tillskott från summan av det primära och det supplementära kapitalet.

8 § Ett värdepappersbolag som tillhandahåller investeringstjänster avseende sådana finansiella instrument som anges i punkterna 5–7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt

upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG², senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/31/EG³, får till och med år 2010 efter tillstånd av Finansinspektionen överskrida de gränsvärden som anges i 7 kap. 3 och 5 §§ lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar utan att beräkna något särskilt kapitalkrav enligt 7 kap. 8 § samma lag. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka villkor som skall vara uppfyllda för tillståndet.

9 § Till och med år 2010 tillämpas inte bestämmelserna om kapitalkrav som avser värdepappersbolag i lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar för sådana värdepappersbolag vars huvudsakliga verksamhet är att tillhandahålla investeringstjänster avseende sådana finansiella instrument som anges i punkterna 5–7, 9 och 10 i avsnitt C i bilaga 1 till Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG.

10 § Till och med år 2011 får ett värdepappersbolag, vars totala positioner i handelslagret aldrig överstiger 50 miljoner euro och som under räkenskapsåret i genomsnitt har högst 100 anställda, efter tillstånd av Finansinspektionen beräkna kapitalkravet för operativa risker till det lägsta av följande krav:

1. kapitalkravet enligt 2 kap. 7 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar, och
2. en viss andel av det högsta av
 - a) summan av kapitalkraven för kreditrisker och marknadsrisker enligt 2 kap. 3 och 4 §§ samma lag, och
 - b) 25 procent av bolagets fasta omkostnader för det närmast föregående räkenskapsåret eller, om bolagets verksamhet pågått mindre än ett år, de fasta omkostnader som angetts i bolagets verksamhetsplan.

Det sammanlagda kapitalkravet får dock inte understiga det kapitalkrav som gällde för värdepappersbolaget den 31 december 2006, om inte detta beror på att bolagets verksamhet har minskat.

Den andel som anges i första stycket 2 skall öka årligen. Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilken andel som varje år skall gälla.

² EUT L 145, 30.4.2004, s. 1 (Celex 32004L0039).

³ EUT L 114, 27.4.2006, s. 60 (Celex 32006L0031).

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan

Härigenom föreskrivs att 3 a § lagen (1980:1097) om Svenska skeppshypotekskassan skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §¹

Bestämmelser om kapitaltäckning finns i lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Bestämmelser om kapitaltäckning finns i lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

¹ Senaste lydelse 1994:2006.

2.4 Förslag till lag om ändring i försäkringsrörelselagen (1982:713)

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 24 a § försäkringsrörelselagen (1982:713)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

24 a §²

Från kapitalbasen enligt 22 eller 24 § skall försäkringsbolaget i de fall som avses i andra stycket räkna av det bokförda värdet av aktierna eller av vad som skjutits till i annan form (tillskott) i

1. ett försäkringsbolag, ett kreditinstitut, ett institut för elektroniska pengar, ett värdepappersbolag eller motsvarande utländska företag,
2. ett utländskt återförsäkringsföretag,
3. ett försäkringsholdingföretag eller
4. ett finansiellt institut.

En sådan avräkning skall göras om

1. försäkringsbolagets ägarandel överstiger 5 procent av företagets egna kapital, eller

2. försäkringsbolagets ägarandel understiger 5 procent av företagets egna kapital men

a) tillskottet eller summan av tillskotten överstiger 5 procent av det egna kapitalet eller de egna fonderna i företaget eller det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott överstiger 10 procent av försäkringsbolagets kapitalbas, eller

b) företaget är ett intresseföretag eller försäkringsbolaget direkt eller indirekt äger minst 20 procent av kapitalet eller av samtliga röster i företaget.

Avräkning skall inte göras för tillskott som avser företag som omfattas av samma beräkning av gruppbaserad ekonomisk ställning som försäkringsbolaget enligt 7 a kap. 5 §.

Avräkning skall inte heller göras för tillskott som avser företag som gemensamt med försäkringsbolaget omfattas av tillsyn enligt lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

1. försäkringsbolagets ägarandel överstiger 10 procent av företagets egna kapital, eller

2. försäkringsbolagets ägarandel understiger 10 procent av företagets egna kapital men

a) tillskottet eller summan av tillskotten överstiger 10 procent av det egna kapitalet eller de egna fonderna i företaget eller det sammanlagda bokförda värdet av sådana tillskott överstiger 10 procent av försäkringsbolagets kapitalbas, eller

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

¹ Lagen omtryckt 1995:1567.

² Senaste lydelse 2006:533.

2.5 Förslag till lag om ändring i sparbankslagen (1987:619)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 1 § sparbankslagen (1987:619)¹ skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

1 §²

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, skall ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

En stiftare, huvudman, styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en sparbank, skall ersätta skadan. Detsamma gäller när skadan tillfogas någon annan genom överträdelse av denna lag, lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens reglemente.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

¹ Lagen omtryckt 1996:1005.

² Senaste lydelse 2004:304.

2.6 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument

Härigenom föreskrivs¹ att 3 kap. 1 och 3 §§ lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument² skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 kap.

1 §³

Om ett företag som står under tillsyn av Finansinspektionen vill ingå avtal med ägaren till ett finansiellt instrument om att företaget skall ha rätt att förfoga över det finansiella instrumentet för egen räkning, skall avtalet slutas skriftligen i en för ändamålet särskilt upprättad handling som i någon läsbar och varaktig form är tillgänglig för parterna. Detsamma gäller om företaget medverkar till ett sådant avtal mellan andra parter. Det förfogande som avses skall anges noggrant.

Första stycket gäller inte om företagets motpart eller parterna i ett avtal som företaget medverkar till är

1. ett annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen eller ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får driva jämförbar verksamhet och som står under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ,

2. Riksgäldskontoret eller ett utländskt offentligt organ inom EES som är ansvarigt för eller deltar i förvaltningen av statsskulden eller är behörigt att föra konton för kunders räkning,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska Centralbanken,

4. en multilateral utvecklingsbank, Banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden eller Europeiska investeringsbanken, eller

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut *senast ändrat genom Europeiska gemenskapernas kommissions direktiv 2004/69/EG.*

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska centralbanken,

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (*omarbetning*)⁴.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048).

² Lagen omtryckt 1992:558.

³ Senaste lydelse 2005:199.

⁴ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

3 §⁵

Om ett sådant företag som avses i 1 § första stycket har fått finansiella instrument som pant, får företaget i sin tur pantsätta eller överlåta panträtten bara tillsammans med den fordran som de utgör pant för. För återpantsättning eller överlåtelse på annat sätt fordras sådant avtal som anges i 1 § första stycket. Återpantsättning eller överlåtelse får inte ske för högre belopp eller på strängare villkor än vad som gäller hos panthavaren.

Första stycket gäller inte om pantsättaren är

1. ett annat företag som står under tillsyn av Finansinspektionen eller ett utländskt företag inom EES som i sitt hemland får driva jämförbar verksamhet och som står under betryggande tillsyn av myndighet eller annat behörigt organ,

2. Riksgäldskontoret eller ett utländskt offentligt organ inom EES som är ansvarigt för eller deltar i förvaltningen av statsskulden eller är behörigt att föra konton för kunders räkning,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska Centralbanken,

3. Riksbanken eller en utländsk centralbank inom EES, inklusive Europeiska centralbanken,

4. en multilateral utvecklingsbank, Banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden eller Europeiska investeringsbanken, eller

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut *senast ändrat genom Europeiska gemenskapernas kommissions direktiv 2004/69/EG*.

5. ett sådant kreditinstitut som anges i förteckningen i artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (*omarbeting*)⁶.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

⁵ Senaste lydelse 2005:199.

⁶ EUT L 177, 30.6 2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (1991:981) om värdepappersrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1991:981) om värdepappersrörelse

dels att 1 kap. 2 §, 2 kap. 1 §, 5 kap. 1 § och 6 kap. 3 b och 3 f §§ skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas sju nya paragrafer, 1 kap. 6 c–6 i §§, samt sju nya rubriker närmast före 1 kap. 6 c–6 g och 6 i §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §²

I denna lag betyder

1. värdepappersrörelse: verksamhet som består i att yrkesmässigt tillhandahålla sådana tjänster som anges i 3 §,

2. värdepappersbolag: svenskt aktiebolag som fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse,

3. kreditinstitut: bank, kreditmarknadsföretag och utländskt bank- eller kreditföretag som driver bank- eller finansieringsrörelse från filial här i landet,

4. värdepappersinstitut: värdepappersbolag, svenska kreditinstitut som fått tillstånd enligt denna lag att driva värdepappersrörelse och utländska företag som driver värdepappersrörelse från filial här i landet,

5. EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. kvalificerat innehav: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar 10 procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

7. filial: ett avdelningskontor med självständig förvaltning; om ett utländskt företag etablerar sig i Sverige enligt 3 c § 1 eller 2 kap. 7 § första stycket, skall etableringen anses som en enda filial, även om flera driftställen inrättas,

8. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag,

9. startkapital: det kapital som definieras i artikel 34.2.1 och 34.2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kredit-

9. startkapital: det kapital som definieras i artikel 57 a och b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omar-

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049).

² Senaste lydelse 2005:913.

institut.

betning)³.

Ett värdepappersbolag och ett annat företag skall anses ha nära förbindelser, om

1. det ena företaget direkt eller indirekt genom dotterbolag äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i det andra företaget,

2. det ena företaget direkt eller indirekt utgör moderföretag till det andra eller det finns en annan likartad förbindelse mellan företagen, eller

3. båda företagen är dotterföretag till eller har en likartad förbindelse med en och samma juridiska person eller står i ett motsvarande förhållande till en och samma fysiska person.

Nära förbindelser föreligger även mellan en fysisk person och ett värdepappersbolag, om den fysiska personen

1. äger minst 20 procent av kapitalet eller disponerar över minst 20 procent av samtliga röster i värdepappersbolaget, eller

2. på annat sätt har sådant inflytande över värdepappersbolaget att personens ställning motsvarar den som ett moderföretag har i förhållande till ett dotterföretag eller det finns annan likartad förbindelse mellan honom och värdepappersbolaget.

Soliditet m.m.

Soliditet och likviditet

6 c §

Ett värdepappersbolags rörelse skall drivas på ett sådant sätt att bolagets förmåga att fullgöra sina förpliktelser inte äventyras.

Riskhantering

6 d §

Ett värdepappersbolag skall identifiera, mäta, styra, internt rapportera och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. Bolaget skall härvid se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.

Ett värdepappersbolag skall särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att dess förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. För att uppfylla detta krav skall det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande

³ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Värdepappersbolaget skall utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.

Genomlysning

6 e §

Ett värdepappersbolags rörelse skall organiseras och drivas på ett sådant sätt att bolagets struktur, förbindelser med andra företag och ställning kan överblickas.

Proportionalitet

6 f §

Bestämmelserna i 6 c–6 e §§ skall tillämpas i proportion till arten och omfattningen av värdepappersbolagets verksamheter och till deras komplexitetsgrad.

Styrelsens ansvar

6 g §

Styrelsen i ett värdepappersbolag ansvarar för att kraven i 6 c–6 e §§ uppfylls.

6 h §

Styrelsen i ett värdepappersbolag skall se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven i 6 c–6 f §§ och för att i övrigt styra rörelsen. Dessa riktlinjer och instruktioner skall utvärderas och ses över regelbundet.

Bemyndigande

6 i §

Regeringen eller den myndighet

som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om vilka åtgärder som ett värdepappersbolag skall vidta för att uppfylla de krav på soliditet och likviditet, riskhantering och genomlysning samt riktlinjer och instruktioner som avses i 6 c–6 h §§.

2 kap.

1 §⁴

Tillstånd för ett svenskt aktiebolag att driva värdepappersrörelse får meddelas endast om

1. bolagsordningen inte strider mot denna lag eller någon annan författning,

2. den planerade verksamheten kan antas komma att uppfylla kraven på en sund värdepappersrörelse,

3. det kan antas att de som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget inte kommer att motverka en sund utveckling av verksamheten i bolaget och även i övrigt är lämpliga att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett värdepappersbolag,

4. de som avses ingå i bolagets styrelse och vara verkställande direktör eller dennes ställföreträdare har de insikter och den erfarenhet som måste krävas av den som deltar i ledningen av ett värdepappersbolag och även i övrigt är lämpliga för en sådan uppgift, och

5. bolaget uppfyller de villkor som i övrigt anges i denna lag.

Tillstånd att driva värdepappersrörelse får inte beviljas, om det kan antas att

1. någon som i väsentlig mån har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarig brottslighet kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget, eller

2. ledningen i ett *holdingföretag med finansiell verksamhet* eller ett blandat finansiellt holdingföretag som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 6 kap. 11 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

2. ledningen i ett *finansiellt holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag som kommer att ha ett kvalificerat innehav i bolaget inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om bolaget kommer att ha nära förbindelser med någon annan, får tillstånd meddelas endast om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av värdepappersbolaget.

⁴ Senaste lydelse 2006:534.

5 kap.**1 §⁵**

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Ett värdepappersbolags kapitalbas får inte understiga det belopp som enligt 2 kap. 5 § krävdes när rörelsen påbörjades. För ett värdepappersbolag som har bytt redovisningsvaluta gäller i stället att kapitalbasen inte får understiga det högsta av de belopp som avses i 6 och 7 §§ lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag.

6 kap.**3 b §⁶**

Tillstånd skall ges till förvärv som avses i 3 a §, om det kan antas att förvärvaren inte kommer att motverka en sund utveckling av bolagets verksamhet och om förvärvaren även i övrigt är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett värdepappersbolag.

Tillstånd får inte ges, om förvärvaren

1. i väsentlig mån har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet, eller

2. är ett *holdingföretag med finansiell verksamhet* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 6 kap. 11 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

2. är ett *finansiellt holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om förvärvet skulle leda till nära förbindelser mellan bolaget och någon annan, skall tillstånd ges endast om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av värdepappersbolaget.

Finansinspektionen får *föreskriva* en viss tid inom vilken ett förvärv skall genomföras.

Finansinspektionen får *besluta* en viss tid inom vilken ett förvärv skall genomföras.

Finansinspektionen skall meddela beslut i ett ärende enligt denna paragraf inom tre månader från det att ansökan om tillstånd gjordes.

⁵ Senaste lydelse 2000:40.

⁶ Senaste lydelse 2006:534.

3 f §⁷

Finansinspektionen får besluta att ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier vid stämman inte får företräda fler aktier än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat, om ägaren

1. utövar eller kan antas komma att utöva sitt inflytande på ett sätt som motverkar en sund utveckling av verksamheten i värdepappersbolaget,

2. i väsentlig mån har åsidosatt skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet, eller

3. är ett *holdingföretag med finansiell verksamhet* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 6 kap. 11 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

3. är ett *finansiellt holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om ägaren till ett kvalificerat innehav av aktier har underlåtit att ansöka om tillstånd till ett förvärv som avses i 3 a §, får inspektionen besluta att ägaren vid stämman inte får företräda aktierna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av inspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier, får innehavaren inte företräda aktierna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet.

Finansinspektionen får förelägga en ägare som avses i första stycket att avyttra så stor del av aktierna att innehavet därefter inte är kvalificerat. En ägare som avses i andra eller tredje stycket får föreläggas att avyttra så stor del av aktierna att innehavet inte står i strid med inspektionens beslut.

Aktier som omfattas av ett förbud eller föreläggande enligt denna paragraf skall inte medräknas när det fordras samtycke av ägare till en viss del av aktierna i bolaget för att ett beslut skall bli giltigt eller en befogenhet skall få utövas, såvida inte förvaltare har förordnats enligt 3 g §.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

⁷ Senaste lydelse 2006:534.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (1995:1559) om årsredovisning i kreditinstitut och värdepappersbolag

dels att 2 kap. 1 §, 6 kap. 3 § och 7 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att det i lagen skall införas en ny paragraf, 5 kap. 7 §, och närmast före 5 kap. 7 § en ny rubrik, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

1 §²

I kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, skall en kapitaltäckningsanalys ingå i årsredovisningen.

I kreditinstitut och värdepappersbolag som omfattas av lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall en kapitaltäckningsanalys ingå i årsredovisningen.

5 kap.

Upplysningar om kapitaltäckningen m.m.

7 §

Utöver vad som följer av 1 § skall uppgift lämnas om var sådan information som skall offentliggöras enligt 8 kap. lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar tillhandahålls, om den inte finns i årsredovisningen.

6 kap.

3 §

I kapitaltäckningsanalysen skall uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitaltäckningen för kreditrisker och marknadsrisker enligt lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

I kapitaltäckningsanalysen skall uppgifter lämnas om kapitalbasen och kapitaltäckningen för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker enligt lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 201, Celex 32006L0049).

² Senaste lydelse 2006:872.

Företag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som avses i 6 kap. 1 och 2 §§ lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, skall lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

Företag som är moderföretag i en sådan finansiell företagsgrupp som avses i 9 kap. 1 och 2 §§ lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall lämna de uppgifter som anges i första stycket beträffande gruppen.

7 kap.

1 §³

Kreditinstitut och värdepappersbolag som är moderföretag och sådana finansiella holdingföretag som avses i 1 kap. 1 § andra stycket skall för varje räkenskapsår upprätta koncernredovisning enligt denna lag, om inte annat följer av 5 §.

För finansiella holdingföretag som omfattas av lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, skall en kapitaltäckningsanalys enligt 6 kap. 3 § ingå i koncernredovisningen.

För finansiella holdingföretag som omfattas av lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar skall en kapitaltäckningsanalys enligt 6 kap. 3 § ingå i koncernredovisningen.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

³ Senaste lydelse 2006:872.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1570) om medlemsbanker

Härigenom föreskrivs att 11 kap. 1 och 3 §§ lagen (1995:1570) om medlemsbanker skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

11 kap.

1 §¹

En styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en medlemsbank, skall ersätta skadan. Det samma gäller när skadan tillfogas en medlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag, lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens stadgar.

En styrelseledamot eller delegat, som när han eller hon fullgör sitt uppdrag uppsåtligen eller av oaktsamhet skadar en medlemsbank, skall ersätta skadan. Det samma gäller när skadan tillfogas en medlem eller någon annan genom överträdelse av denna lag, lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller bankens stadgar.

3 §²

En medlem i en medlemsbank eller en röstberättigad som inte är medlem skall ersätta skada som han uppsåtligen eller av grov oaktsamhet tillfogar medlemsbanken, en medlem eller någon annan genom att medverka till överträdelse av denna lag, lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller stadgarna.

En medlem i en medlemsbank eller en röstberättigad som inte är medlem skall ersätta skada som han eller hon uppsåtligen eller av grov oaktsamhet tillfogar medlemsbanken, en medlem eller någon annan genom att medverka till överträdelse av denna lag, lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar, tillämplig lag om årsredovisning, lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse eller stadgarna.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

¹ Senaste lydelse 2004:318.

² Senaste lydelse 2004:318.

2.10 Förslag till lag om ändring i lagen (1995:1571) om insättningsgaranti

Härigenom föreskrivs att 13 § lagen (1995:1571) om insättningsgaranti skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

13 §¹

Nämnden skall årligen bestämma hur stort belopp varje institut skall betala i avgift. Avgiften skall betalas inom en månad från dagen för beslutet.

Avgiften skall motsvara summan av institutets insättningar till den del de omfattas av garantin, multiplicerat med lägst 60 procent och högst 140 procent av det tal som tillämpas enligt 12 § andra stycket. Avgiften skall bestämmas med hänsyn till institutets kapitaltäckningsgrad, beräknad enligt 2 kap. 1 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.

Avgiften skall motsvara summan av institutets insättningar till den del de omfattas av garantin, multiplicerat med lägst 60 procent och högst 140 procent av det tal som tillämpas enligt 12 § andra stycket. Avgiften skall bestämmas med hänsyn till institutets kapitaltäckningsgrad, beräknad enligt 2 kap. 1 § första stycket 1 lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Dröjsmålsränta skall tas ut på avgifter som inte betalas i rätt tid, om det inte finns särskilda skäl mot det. Dröjsmålsränta skall beräknas för år enligt en räntefot som motsvarar den av Riksbanken fastställda, vid varje tid gällande referensräntan enligt 9 § räntelagen (1975:635) med ett tillägg av åtta procentenheter.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

¹ Senaste lydelse 2005:257.

2.11 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag

Härigenom föreskrivs att 2 § lagen (2000:35) om byte av redovisningsvaluta i finansiella företag skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

I denna lag avses med

1. försäkringsbolag: försäkringsaktiebolag och ömsesidigt försäkringsbolag som omfattas av försäkringsrörelselagen (1982:713),

2. understödsförening: förening som avses i 1 kap. 1 § lagen (1972:262) om understödsföreningar,

3. kreditinstitut: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank samt kreditmarknadsföretag enligt 1 kap. 5 § 11 lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och institut för elektroniska pengar enligt 1 kap. 2 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar,

4. finansiellt företag: de företag som anges i punkterna 1–3 samt
a) värdepappersbolag enligt 1 kap. 2 § 2 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

b) fondbolag enligt 1 § 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder, b) fondbolag enligt 1 kap. 1 § 7 lagen (2004:46) om investeringsfonder,

c) börs enligt 1 kap. 4 § 1 lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet,

d) auktoriserad marknadsplats enligt 1 kap. 4 § 3 lagen om börs- och clearingverksamhet,

e) clearingorganisation enligt 1 kap. 4 § 5 lagen om börs- och clearingverksamhet och

f) central värdepappersförvarare enligt 1 kap. 3 § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument,

5. finansiell företagsgrupp: 5. finansiell företagsgrupp: grupp av företag som avses i 6 kap. 1 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag eller annan grupp av företag på vilka, enligt föreskrift meddelad med stöd av 6 kap. 2 § samma lag, bestämmelserna om finansiell företagsgrupp skall tillämpas och

6. koncern: detsamma som i 1 kap. 11 och 12 §§ aktiebolagslagen (2005:551), varvid vad som sägs om moderbolag tillämpas även på andra juridiska personer än aktiebolag.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

¹ Senaste lydelse 2005:925.

2.12 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder)

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 11 § lagen (2000:192) om allmänna pensionsfonder (AP-fonder) skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

11 §

Av var och en av Första–Fjärde AP-fondernas tillgångar, värderade till marknadsvärdet, får högst tio procent utgöras av fondpapper eller andra finansiella instrument utfärdade av en emittent eller av en grupp av emittenter med inbördes anknytning. Denna begränsning gäller inte *emittenter som anges i 4 kap. 6 § andra stycket A lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag.*

Av var och en av Första–Fjärde AP-fondernas tillgångar, värderade till marknadsvärdet, får högst tio procent utgöras av fondpapper eller andra finansiella instrument utfärdade av en emittent eller av en grupp av emittenter med inbördes anknytning. Denna begränsning gäller inte

1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, och

2. utländska stater, centralbanker, utländska kommuner eller därmed jämförliga samfälligheter, och andra emittenter, som får noll procent riskvikt med stöd av schablonmetoden för kreditrisker enligt 4 kap. 5 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Med grupp av emittenter med inbördes anknytning avses två eller flera fysiska eller juridiska personer som utgör en helhet från risksynpunkt därför att

1. någon av dem har direkt eller indirekt ägarinflytande över en eller flera av de övriga i gruppen, eller

2. de utan att stå i sådant förhållande som avses i 1 har sådan inbördes anknytning att någon eller samtliga av de övriga kan befaras råka i betalningssvårigheter om en av dem drabbas av finansiella problem.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

2.13 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 10 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

10 §¹

Bestämmelser om uppgiftsskyldighet finns i 26 i § lagen (1972:262) om understödsföreningar, 7 a kap. 10 a § försäkringsrörelselagen (1982:713), 1 kap. 8 a § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, 2 kap. 9 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, 7 kap. 13 a § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, 8 kap. 2 a § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, 4 kap. 5 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar, 2 kap. 20 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, 1 kap. 11 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse och 6 kap. 8 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

I de lagar som anges i första stycket finns även bestämmelser om meddelandeförbud och ansvarsbestämmelser för den som bryter mot ett sådant förbud.

Bestämmelser om uppgiftsskyldighet finns i 26 j § lagen (1972:262) om understödsföreningar, 7 a kap. 10 a § försäkringsrörelselagen (1982:713), 1 kap. 8 a § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, 2 kap. 9 § lagen (1992:543) om börs- och clearingverksamhet, 8 kap. 2 a § lagen (1998:1479) om kontoföring av finansiella instrument, 4 kap. 5 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar, 2 kap. 20 § lagen (2004:46) om investeringsfonder, 1 kap. 11 § lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse, 6 kap. 8 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat och 10 kap. 18 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

¹ Senaste lydelse 2006:540.

2.14 Förslag till lag om ändring i lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 2 § lagen (2002:149) om utgivning av elektroniska pengar skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

2 §¹

Tillstånd att ge ut elektroniska pengar får ges till ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening endast om

1. bolagsordningen eller stadgarna inte strider mot denna lag och andra författningar,

2. det finns skäl att tro att den planerade verksamheten kommer att ha en sund administration och redovisning som möjliggör tillräcklig intern kontroll,

3. det finns skäl att tro att den som kommer att ha ett kvalificerat innehav i institutet inte kommer att motverka en sund utveckling av verksamheten i institutet och även i övrigt är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett institut,

4. den som skall ingå i institutets styrelse eller vara verkställande direktör eller dennes ställföreträdare har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett institut för elektroniska pengar och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift, och

5. företaget uppfyller de villkor som i övrigt anges i denna lag och föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

Tillstånd att ge ut elektroniska pengar får inte ges om det finns skäl att tro att

1. någon som i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet kommer att ha ett kvalificerat innehav i institutet, eller

2. ledningen i ett *holdingföretag med finansiell verksamhet* eller ett blandat finansiellt holdingföretag som kommer att ha ett kvalificerat innehav i institutet inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 6 kap. 11 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

2. ledningen i ett *finansiellt holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag som kommer att ha ett kvalificerat innehav i institutet inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

¹ Senaste lydelse 2006:541.

Om institutet kommer att ha nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges endast om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

2.15 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 §, 3 kap. 1 och 2 §§ samt 6 kap. 3 § lagen (2003:1223) om utgivning av säkerställda obligationer skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

I denna lag avses med
emittentinstitut: en bank eller ett kreditmarknadsföretag som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § att ge ut säkerställda obligationer,

säkerställda obligationer: obligationer och andra jämförbara skuldförbindelser som är förenade med förmånsrätt i emittentinstitutets säkerhetsmassa,

yllnadssäkerheter: tillgångar som enligt 3 kap. 2 § får ingå i säkerhetsmassan,

derivatavtal: avtal som träffats mellan ett emittentinstitut och motparter som avses i 3 kap. 1 § första stycket A 2–6 och B 1–6 lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, i syfte att uppnå balans mellan finansiella villkor för tillgångar i säkerhetsmassan och motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna,

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §¹

I denna lag avses med
emittentinstitut: en bank eller ett kreditmarknadsföretag som fått tillstånd enligt 2 kap. 1 § att ge ut säkerställda obligationer,

säkerställda obligationer: obligationer och andra jämförbara skuldförbindelser som är förenade med förmånsrätt i emittentinstitutets säkerhetsmassa,

yllnadssäkerheter: tillgångar som enligt 3 kap. 2 § får ingå i säkerhetsmassan,

derivatavtal: avtal som träffats, i syfte att uppnå balans mellan finansiella villkor för tillgångar i säkerhetsmassan och motsvarande villkor för de säkerställda obligationerna, mellan ett emittentinstitut och

1. svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet,

2. Europeiska gemenskaperna eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,

3. en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,

4. Sveriges allmänna hypoteksbank, ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 3 kap. 4 § första stycket 4

¹ Senaste lydelse 2004:443.

och 5 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse,

5. en kommun eller därmed jämförlig samfällighet i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,

6. ett utländskt kreditinstitut i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1,

7. de internationella utvecklingsbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1, eller

8. andra motparter som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 1 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–7 och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna,

säkerhetsmassa: krediter, fyllnadssäkerheter och i registret antecknade medel enligt 4 kap. 4 § i vilka obligationsinnehavarna och emittentinstitutets motparter i derivatavtal har förmånsrätt i enlighet med bestämmelserna i denna lag och förmånsrättslagen (1970:979),

bank: ett svenskt bankaktiebolag, en svensk sparbank eller en svensk medlemsbank,

kreditmarknadsföretag: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

säkerhetsmassa: krediter, fyllnadssäkerheter och i registret antecknade medel enligt 4 kap. 4 § i vilka obligationsinnehavarna och emittentinstitutets motparter i derivatavtal har förmånsrätt i enlighet med bestämmelserna i denna lag och förmånsrättslagen (1970:979),

bank: ett svenskt bankaktiebolag, en svensk sparbank eller en svensk medlemsbank, *och*

kreditmarknadsföretag: ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse enligt lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse.

3 kap.

1 §

Säkerhetsmassan får bestå av

1. krediter som lämnats mot inteckning i fast egendom som är avsedd för bostads-, jordbruks-, kontors- eller affärsändamål, mot inteckning i tomrätt som är avsedd för bostads-, kontors- eller affärsändamål, mot pant i bostadsrätt eller mot motsvarande utländska säkerheter (hypotekskrediter), förutsatt att krediterna uppfyller de villkor som uppställs i 3–7 §§, och

2. krediter för vilka låntagare som avses i 3 kap. 1 § första

2. krediter för vilka följande låntagare svarar eller garanterar

stycket A 2–6 lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag svarar eller garanterar (offentliga krediter).

(offentliga krediter):

a) svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet,

b) Europeiska gemenskaperna eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4,

c) en sådan utländsk kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4, och

d) andra motparter som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 4 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i a–c och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna.

Hypotekskrediter som lämnats mot inteckning i fast egendom, tomträtt eller bostadsrätt som är avsedd för kontors- eller affärsändamål får utgöra högst 10 procent av säkerhetsmassan.

I säkerhetsmassan får ingå fyllnadssäkerheter. Dessa får bestå av sådana tillgångar som anges i 3 kap. 1 § första stycket A lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag. Finansinspektionen får tillåta att även sådana tillgångar som anges i 3 kap. 1 § första stycket B samma lag används som fyllnadssäkerheter.

2 §

I säkerhetsmassan får ingå fyllnadssäkerheter. Dessa får bestå av följande tillgångar:

1. inneliggande kassa, checkar och postremissväxlar,

2. placeringar och fordringar för vilka svenska staten, en svensk kommun eller därmed jämförlig samfällighet svarar,

3. placeringar och fordringar för vilka en utländsk stat eller centralbank svarar, om placeringen eller fordran gäller i den utländska statens valuta och är refinansierad i samma valuta,

4. övriga placeringar och fordringar för vilka Europeiska gemenskaperna eller någon av de utländska stater eller centralbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,

5. placeringar och fordringar för vilka en sådan utländsk

kommun eller därmed jämförlig samfällighet, med befogenhet att kräva in offentlig uppbörd, som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,

6. andra placeringar, fordringar, garantiförbindelser och åtaganden som i enlighet med föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–5, och

7. placeringar, fordringar, garantiförbindelser och andra åtaganden, för vilka säkerheten utgörs av sådana placeringar eller fordringar som anges i 1–6.

Finansinspektionen får efter ansökan besluta att även följande tillgångar får användas som fyllnadssäkerheter:

1. placeringar och fordringar för vilka Sveriges allmänna hypoteksbank, ett kreditinstitut eller ett värdepappersbolag med tillstånd enligt 3 kap. 4 § första stycket 4 och 5 lagen (1991:981) om värdepappersrörelse svarar,

2. placeringar och fordringar för vilka en kommun eller därmed jämförlig samfällighet i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,

3. placeringar och fordringar med en återstående löptid av högst ett år för vilka ett utländskt kreditinstitut svarar,

4. placeringar och fordringar för vilka ett utländskt kreditinstitut i någon av de utländska stater som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,

5. placeringar och fordringar för vilka någon av de internationella utvecklingsbanker som framgår av föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 svarar,

6. andra placeringar, fordringar, garantiförbindelser och åtaganden som i enlighet med

föreskrifter meddelade med stöd av 6 kap. 3 § 5 kan bedömas inte vara mer riskfyllda än de som anges i 1–5 och som uppfyller övriga krav som framgår av föreskrifterna, och

7. placeringar, fordringar, garantiförbindelser och andra åtaganden, för vilka säkerheten utgörs av sådana placeringar eller fordringar som anges i 1–6.

Fyllnadssäkerheterna får utgöra högst 20 procent av säkerhetsmassan. Om det finns särskilda skäl får Finansinspektionen *tillåta* att andelen *för* en begränsad tid får utgöra högst 30 procent.

Fyllnadssäkerheterna får utgöra högst 20 procent av säkerhetsmassan. Om det finns särskilda skäl får Finansinspektionen *i ett enskilt fall besluta* att andelen *under* en begränsad tid får utgöra högst 30 procent.

6 kap.

3 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. innehållet i de planer som krävs enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 och 4,

2. fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som avses i 3 kap. 1 § första stycket 1,

3. hur värdering av säkerheterna enligt 3 kap. 5 § skall utföras,

4. hur kontrollen av marknadsvärdet enligt 3 kap. 7 § skall utföras,

1. motparter och utländska stater som avses i 1 kap. 2 §,

2. innehållet i de planer som krävs enligt 2 kap. 1 § första stycket 3 och 4,

3. fast egendom, tomträtt och bostadsrätt som avses i 3 kap. 1 § första stycket 1,

4. låntagare som avses i 3 kap. 1 § första stycket 2,

5. vilka utländska stater och centralbanker som avses i 3 kap. 2 § första stycket 4, vilka utländska kommuner och därmed jämförliga samfälligheter som avses i 3 kap. 2 § första stycket 5, vilka utländska stater som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 2 och 4, vilka internationella utvecklingsbanker som avses i 3 kap. 2 § andra stycket 5 samt om tillgångar som avses i 3 kap. 2 § första stycket 6 och andra stycket 6,

6. hur värdering av säkerheterna enligt 3 kap. 5 § skall utföras,

7. hur kontrollen av marknadsvärdet enligt 3 kap. 7 § skall utföras,

5. villkor för derivatavtal samt beräkning av och villkor för risk-exponering och räntebetalningar enligt 3 kap. 9 §,

6. hur registret skall föras enligt 3 kap. 10 §,

7. den oberoende granskarens kompetens, uppgifter och rapporteringsskyldighet enligt 3 kap. 12 och 13 §§, och

8. sådana avgifter för tillsyn som avses i 5 kap. 7 §.

8. villkor för derivatavtal samt beräkning av och villkor för risk-exponering och räntebetalningar enligt 3 kap. 9 §,

9. hur registret skall föras enligt 3 kap. 10 §,

10. den oberoende granskarens kompetens, uppgifter och rapporteringsskyldighet enligt 3 kap. 12 och 13 §§, och

11. sådana avgifter för tillsyn som avses i 5 kap. 7 §.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

2.16 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:46) om investeringsfonder

Härigenom föreskrivs att 2 kap. 10 och 10 a §§ lagen (2004:46) om investeringsfonder skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 kap.

10 §¹

Ett fondbolag som förvaltar någon annans finansiella instrument skall för denna förvaltning och de tjänster enligt 7 kap. 1 § första stycket som bolaget utför ha det eventuella ytterligare kapital för kreditrisker och marknadsrisker som enligt lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag krävs av ett värdepappersbolag med motsvarande verksamhet.

Ett fondbolag som förvaltar någon annans finansiella instrument skall för denna förvaltning och de tjänster enligt 7 kap. 1 § första stycket som bolaget utför ha det eventuella ytterligare kapital för kreditrisker, marknadsrisker och operativa risker som enligt lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar krävs av ett värdepappersbolag med motsvarande verksamhet.

10 a §²

För ett fondbolag som förvaltar någon annans finansiella instrument tillämpas, utöver vad som följer av 10 §, även övriga bestämmelser i lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag som gäller för ett värdepappersbolag med motsvarande verksamhet.

För ett fondbolag som förvaltar någon annans finansiella instrument tillämpas, utöver vad som följer av 10 §, även övriga bestämmelser i lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar som gäller för ett värdepappersbolag med motsvarande verksamhet.

För fondbolag som inte förvaltar någon annans finansiella instrument tillämpas de bestämmelser om finansiella företagsgrupper i 6 och 7 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag som gäller för ett värdepappersbolag. Det som föreskrivs om kapitalkrav för fondbolag i 8, 9 och 11 §§ i detta kapitel skall då tillämpas även på en finansiell företagsgrupp.

För fondbolag som inte förvaltar någon annans finansiella instrument tillämpas de bestämmelser om finansiella företagsgrupper i 9 och 10 kap. lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar som gäller för ett värdepappersbolag. Det som föreskrivs om kapitalkrav för fondbolag i 8, 9 och 11 §§ i detta kapitel skall då tillämpas även på en finansiell företagsgrupp.

När ett fondbolag är moder-

¹ Senaste lydelse 2006:542.

² Senaste lydelse 2006:542.

När ett fondbolag är moderföretag i en finansiell företagsgrupp, skall den gruppbase-
rade redovisningen i 6 kap. 5 § lagen
om kapitaltäckning och stora
exponeringar *för kreditinstitut och
värdepappersbolag* upprättas med
tillämpning av de regler som gäller
för upprättandet av koncern-
balansräkning och koncernresultat-
räkning enligt 7 kap. årsredo-
visningslagen (1995:1554). Detta
gäller dock inte om annat följer av
lagen om kapitaltäckning och stora
exponeringar *för kreditinstitut och
värdepappersbolag* eller före-
skrifter *som har meddelats* med
stöd av den lagen.

företag i en finansiell företags-
grupp, skall den gruppbase-
rade redovisningen i 9 kap. 9 § lagen
om kapitaltäckning och stora
exponeringar upprättas med till-
ämpning av de regler som gäller
för upprättandet av koncern-
balansräkning och koncernresultat-
räkning enligt 7 kap. årsredo-
visningslagen (1995:1554). Detta
gäller dock inte om *något* annat
följer av lagen om kapitaltäckning
och stora exponeringar eller före-
skrifter *meddelade* med stöd av
den lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

2.17 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

Härigenom föreskrivs¹ i fråga om lagen (2004:297) om bank- och finansieringsrörelse

dels att 1 kap. 5 och 8 §§, 3 kap. 2 §, 6 kap. 2, 3 och 5 §§, 7 kap. 11 §, 9 kap. 1 §, 10 kap. 37 §, 12 kap. 20 §, 13 kap. 11 §, 14 kap. 2 och 6 §§ samt 15 kap. 1 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 13 kap. 7 § skall sättas närmast efter föregående paragraf,

dels att det i lagen skall införas tre nya paragrafer, 6 kap. 4 a och 4 b §§ samt 13 kap. 6 a §, samt två nya rubriker närmast före 6 kap. 4 a och 4 b §§ av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

5 §

I denna lag betyder

1. *anknutet företag*: ett svenskt eller utländskt företag vars huvudsakliga verksamhet består i att äga eller förvalta fast egendom, tillhandahålla datatjänster eller driva annan liknande verksamhet som har samband med den huvudsakliga verksamheten i ett eller flera kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländska företag,

2. *bank*: bankaktiebolag, sparbank och medlemsbank,

3. *bankaktiebolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva bankrörelse,

4. *behörig myndighet*: en utländsk myndighet som har behörighet att utöva tillsyn över utländska kreditinstitut,

5. *EES*: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

6. *filial*: ett avdelningskontor med självständig förvaltning, varvid även ett utländskt kreditinstituts etablering av flera driftställen skall anses som en enda filial,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva aktier eller andelar,

7. *finansiellt institut*: ett företag som inte är kreditinstitut, värdepappersbolag, institut för elektroniska pengar eller motsvarande utländskt företag och vars huvudsakliga verksamhet är att

a) förvärva *eller inneha* aktier eller andelar,

b) driva värdepappersrörelse utan att vara tillståndspliktigt enligt 1 kap. 3 § lagen (1991:981) om värdepappersrörelse, eller

c) driva en eller flera av de verksamheter som anges i 7 kap. 1 § andra stycket 2–10 och 12 utan att vara tillståndspliktigt enligt 2 kap. 1 §,

¹ Jfr Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning) (EUT L 177, 30.6.2006, s. 1, Celex 32006L0048).

8. *hemland*: det land där ett företag har fått tillstånd till rörelse som avses i denna lag,

9. *kapitalbas*: detsamma som i 2 kap. 6–8 §§ lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag,

10. *kreditinstitut*: bank och kreditmarknadsföretag,

11. *kreditmarknadsbolag*: ett aktiebolag som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

12. *kreditmarknadsförening*: en ekonomisk förening som har fått tillstånd att driva finansieringsrörelse,

13. *kreditmarknadsföretag*: kreditmarknadsbolag och kreditmarknadsförening,

14. *kvalificerat innehav*: ett direkt eller indirekt ägande i ett företag, om innehavet representerar tio procent eller mer av kapitalet eller av samtliga röster eller annars möjliggör ett väsentligt inflytande över ledningen av företaget,

15. *medlemsbank*: en ekonomisk förening som avses i lagen (1995:1570) om medlemsbanker,

16. *sparbank*: ett företag som avses i sparbankslagen (1987:619),

17. *startkapital*: det kapital som definieras i artikel 34.2.1 och 34.2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG av den 20 mars 2000 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut,

17. *startkapital*: det kapital som definieras i artikel 57 a och b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (omarbetning)²,

18. *utländskt bankföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva bankrörelse,

19. *utländskt kreditföretag*: ett utländskt företag som i hemlandet har tillstånd att driva finansieringsrörelse, och

20. *utländskt kreditinstitut*: ett utländskt bankföretag och ett utländskt kreditföretag.

8 §

Om ett kreditinstitut ingår i en finansiell företagsgrupp enligt 6 kap. 1 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag, skall bestämmelserna i 6–9, 13 och 15 kap. denna lag samt bestämmelserna i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag om ett instituts rörelse och om tillsyn över ett institut, gälla i tillämpliga delar för övriga

Om ett kreditinstitut ingår i en finansiell företagsgrupp enligt 9 kap. 1 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar, skall bestämmelserna i 6–9, 13 och 15 kap. denna lag samt bestämmelserna i lagen om kapitaltäckning och stora exponeringar om ett instituts rörelse och om tillsyn över ett institut, gälla i tillämpliga delar för övriga företag i företagsgruppen. Begränsningarna i fråga om ett instituts rörelse skall avse

² EUT L 177, 30.6.2006, s. 1 (Celex 32006L0048).

företag i företagsgruppen. Be- företagen i företagsgruppen gemen-
gränsningarna i fråga om ett samt.
instituts rörelse skall avse företagen
i företagsgruppen gemensamt.

Om det finns särskilda skäl får ett företag undantas från bestämmelserna i första stycket. Frågor om sådana undantag prövas av Finansinspektionen. Årenden som är av principiell betydelse eller av synnerlig vikt prövas dock av regeringen.

3 kap.

2 §³

Ett svenskt företag skall ges tillstånd att driva bankrörelse eller finansieringsrörelse, om

1. bolagsordningen, stadgarna eller reglementet stämmer överens med denna lag och andra författningar och i övrigt innehåller de särskilda bestämmelser som behövs med hänsyn till omfattningen och arten av den planerade verksamheten,

2. det finns skäl att anta att den planerade rörelsen kommer att drivas enligt bestämmelserna i denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet,

3. det finns skäl att anta att den som har eller kan förväntas *koma* att få ett kvalificerat innehav i företaget

3. det finns skäl att anta att den som har eller kan förväntas *komma* att få ett kvalificerat innehav i företaget

a) inte kommer att motverka att rörelsen drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar företagets verksamhet, och

b) även i övrigt är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut, och

4. den som skall ingå i företagets styrelse eller vara verkställande direktör, eller vara ersättare för någon av dem, har tillräcklig insikt och erfarenhet för att delta i ledningen av ett kreditinstitut och även i övrigt är lämplig för en sådan uppgift.

Tillstånd får inte ges, om

1. någon som i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet har eller kan förväntas komma att få ett kvalificerat innehav i företaget, eller

2. ledningen i ett *holdingföretag med finansiell verksamhet* eller ett blandat finansiellt holdingföretag som kommer att ha ett kvalificerat innehav i företaget inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 6 kap. 11 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap.

2. ledningen i ett *finansiellt holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag som kommer att ha ett kvalificerat innehav i företaget inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn

³ Senaste lydelse 2006:543.

16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om företaget har eller kan förväntas komma att få nära förbindelser med någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av företaget.

6 kap.

2 §

Ett kreditinstitut skall identifiera, mäta, styra och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med.

Ett *institut* skall särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras.

Ett kreditinstitut skall identifiera, mäta, styra, *internt rapportera* och ha kontroll över de risker som dess rörelse är förknippad med. *Institutet skall härvid se till att det har en tillfredsställande intern kontroll.*

Ett *kreditinstitut* skall särskilt se till att dess kreditrisker, marknadsrisker, operativa risker och andra risker sammantagna inte medför att institutets förmåga att fullgöra sina förpliktelser äventyras. *För att uppfylla detta krav skall det åtminstone ha metoder som gör det möjligt att fortlöpande värdera och upprätthålla ett kapital som till belopp, slag och fördelning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som det är eller kan komma att bli exponerat för. Kreditinstitutet skall utvärdera dessa metoder för att säkerställa att de är heltäckande.*

3 §

Ett kreditinstituts rörelse skall organiseras och drivas på ett sådant sätt att institutets ställning kan överblickas.

Ett kreditinstituts rörelse skall organiseras och drivas på ett sådant sätt att *institutets struktur, förbindelser med andra företag och ställning* kan överblickas.

Proportionalitet

4 a §

Bestämmelserna i 1–3 §§ skall tillämpas i proportion till arten och omfattningen av kreditinstitutets verksamheter och till deras komplexitetsgrad.

*Styrelsens ansvar**4 b §*

Styrelsen i ett kreditinstitut ansvarar för att kraven i 1–3 §§ uppfylls.

5 §

Styrelsen i ett kreditinstitut skall se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att styra rörelsen.

Styrelsen i ett kreditinstitut skall se till att det finns skriftliga interna riktlinjer och instruktioner i den omfattning som behövs för att uppfylla kraven i 1–3 och 4 a §§ och för att i övrigt styra rörelsen. Dessa riktlinjer och instruktioner skall utvärderas och ses över regelbundet.

7 kap.*11 §*

De i 9 § första stycket angivna gränserna får överskridas om

1. det belopp med vilket det kvalificerade innehavet *överskrids* täcks av institutets kapitalbas, och

2. det görs avdrag för motsvarande del av kapitalbasen vid beräkningen av *kapitaltäckningsgraden* enligt lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för *kreditinstitut och värdepappersbolag*.

1. det belopp med vilket det kvalificerade innehavet *överskrider gränserna* täcks av institutets kapitalbas, och

2. det görs avdrag för motsvarande del av kapitalbasen vid beräkningen av *kapitalbaskraven i 2 kap. 1 §* lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Om båda de gränser som anges i 9 § första stycket överskrids, skall det största belopp som någon gräns överskrids med, täckas på det sätt som beskrivs i första stycket.

9 kap.*1 §*

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för *kreditinstitut och värdepappersbolag*.

Bestämmelser om kapitaltäckning och stora exponeringar finns i lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

10 kap.*37 §⁴*

Vad som i 29 kap. 1–3 §§ aktie-

Vad som i 29 kap. 1–3 §§ aktie-

⁴ Senaste lydelse 2005:932.

bolagslagen (2005:551) föreskrivs om ansvar vid överträdelse av där angivna bestämmelser gäller för bankaktiebolag även vid överträdelse av denna lag och lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar *för kreditinstitut och värdepappersbolag*.

bolagslagen (2005:551) föreskrivs om ansvar vid överträdelse av där angivna bestämmelser gäller för bankaktiebolag även vid överträdelse av denna lag och lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

12 kap.

20 §

Vad som i 13 kap. 1–3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar föreskrivs om ansvar vid överträdelse av den lagen, av tillämplig lag om årsredovisning och av stadgarna gäller beträffande kreditmarknadsföreningar även vid överträdelse av denna lag och lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar *för kreditinstitut och värdepappersbolag*.

Vad som i 13 kap. 1–3 §§ lagen (1987:667) om ekonomiska föreningar föreskrivs om ansvar vid överträdelse av den lagen, av tillämplig lag om årsredovisning och av stadgarna gäller beträffande kreditmarknadsföreningar även vid överträdelse av denna lag och lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

13 kap.

6 a §

Finansinspektionen skall i sin tillsynsverksamhet samarbeta och utbyta information med utländska behöriga myndigheter i den utsträckning som följer av Sveriges medlemskap i Europeiska unionen.

11 §

Styrelsen i en sparbank, en medlemsbank eller i en kreditmarknadsförening är skyldig att genast låta upprätta en särskild balansräkning, om det finns skäl att anta att institutet inte kan uppfylla kravet på kapitaltäckning enligt lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar *för kreditinstitut och värdepappersbolag*.

Styrelsen i en sparbank, en medlemsbank eller i en kreditmarknadsförening är skyldig att genast låta upprätta en särskild balansräkning, om det finns skäl att anta att institutet inte kan uppfylla kravet på kapitaltäckning enligt lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar.

Balansräkningen skall granskas av institutets revisor. Om granskningen visar att kravet inte är uppfyllt, skall institutets styrelse genast underrätta Finansinspektionen.

14 kap.**2 §⁵**

Tillstånd skall ges till förvärv som avses i 1 § om det finns skäl att anta att förvärvaren

1. inte kommer att motverka att rörelsen drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag och andra författningar som reglerar institutets verksamhet, och

2. även i övrigt är lämplig att utöva ett väsentligt inflytande över ledningen av ett kreditinstitut.

Tillstånd får inte ges, om förvärvaren

1. i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet, eller

2. är ett *holdingföretag med finansiell verksamhet* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 6 kap. 11 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

2. är ett *finansiellt holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om förvärvet skulle leda till nära förbindelser mellan kreditinstitutet och någon annan, får tillstånd ges bara om förbindelserna inte hindrar en effektiv tillsyn av institutet.

Finansinspektionen får föreskriva en viss tid inom vilken ett förvärv skall genomföras.

Finansinspektionen får besluta en viss tid inom vilken ett förvärv skall genomföras.

Finansinspektionen skall meddela beslut i ett ärende enligt denna paragraf inom tre månader från det att ansökan om tillstånd gjordes.

6 §⁶

Finansinspektionen får besluta att den som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar i ett kreditinstitut vid stämman inte får företräda fler aktier eller andelar än som motsvarar ett innehav som inte är kvalificerat, om innehavaren

1. motverkar eller kan antas komma att motverka att kreditinstitutets rörelse drivs på ett sätt som är förenligt med denna lag eller andra författningar som reglerar institutets verksamhet,

2. i väsentlig utsträckning har åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamhet eller i andra ekonomiska angelägenheter eller gjort sig skyldig till allvarlig brottslighet, eller

3. är ett *holdingföretag med finansiell verksamhet* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och

3. är ett *finansiellt holdingföretag* eller ett blandat finansiellt holdingföretag och dess ledning

⁵ Senaste lydelse 2006:543.

⁶ Senaste lydelse 2006:543.

dess ledning inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 6 kap. 11 § lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

inte uppfyller de krav som ställs på ledningen i ett sådant företag enligt 9 kap. 13 § lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar respektive 5 kap. 16 § lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat.

Om den som har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar inte har ansökt om tillstånd till ett förvärv som avses i 1 §, får Finansinspektionen besluta att innehavaren vid stämman inte får företräda aktierna eller andelarna till den del de omfattas av ett krav på tillstånd.

Om någon i strid med ett beslut av Finansinspektionen har ett kvalificerat innehav av aktier eller andelar, får innehavaren inte företräda aktierna eller andelarna vid stämman till den del innehavet står i strid med beslutet.

15 kap.

1 §

Om ett kreditinstitut har åsidosatt sina skyldigheter enligt denna lag, andra författningar som reglerar institutets verksamhet, institutets bolagsordning, stadgar eller reglemente eller interna instruktioner som har sin grund i författningar som reglerar institutets verksamhet, skall Finansinspektionen ingripa.

Ingripande sker genom utfärdande av föreläggande att vidta åtgärd inom viss tid, förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig skall kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Ingripande sker genom utfärdande av föreläggande att inom viss tid begränsa rörelsen i något avseende, minska riskerna i den eller vidta någon annan åtgärd för att komma till rätta med situationen, förbud att verkställa beslut eller genom anmärkning. Om överträdelsen är allvarlig skall kreditinstitutets tillstånd återkallas eller, om det är tillräckligt, varning meddelas.

Finansinspektionen får avstå från ingripande om en överträdelse är ringa eller ursäktlig, om institutet gör rättelse eller om någon annan myndighet har vidtagit åtgärder mot institutet och dessa åtgärder bedöms tillräckliga.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.

2.18 Förslag till lag om ändring i lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2006:531) om särskild tillsyn över finansiella konglomerat

dels att 5 kap. 8 § skall ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 1 kap. 2 § skall lyda "Särskilda bestämmelser för europabolag och europakooperativ".

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

8 §

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i 5 kap. lagen (1994:2004) om kapitaltäckning och stora exponeringar för kreditinstitut och värdepappersbolag för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Om ett blandat finansiellt holdingföretag finns i toppen av ett finansiellt konglomerat, vars största sektor är bank- och värdepapperssektorn, gäller bestämmelserna om stora exponeringar i 7 kap. lagen (2006:000) om kapitaltäckning och stora exponeringar för samtliga företag som tillhör den sektorn och för det blandade finansiella holdingföretaget.

Denna lag träder i kraft den 1 februari 2007.